

Dziennik Urzędowy C 324

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 58

2 października 2015

Spis treści

II Komunikaty

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2015/C 324/01	Wszczęcie postępowania (Sprawa M.7555 – Staples/Office Depot) ⁽¹⁾	1
2015/C 324/02	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.7753 – Sacyr/Fluor Corporation/Fluor Spain) ⁽¹⁾	1
2015/C 324/03	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.7559 – Pfizer/Hospira) ⁽¹⁾	2

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2015/C 324/04	Ogłoszenie skierowane do osób objętych środkami ograniczającymi przewidzianymi w decyzji Rady (WPZiB) 2015/1763 i rozporządzeniu Rady (UE) 2015/1755 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Burundi	3
2015/C 324/05	Ogłoszenie skierowane do podmiotów danych, wobec których mają zastosowanie środki ograniczające przewidziane w rozporządzeniu Rady (UE) 2015/1755 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Burundi	4

PL

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

Komisja Europejska

2015/C 324/06	Stopa procentowa stosowana przez Europejski Bank Centralny do podstawowych operacji refinansujących: 0,05 % na dzień 1 października 2015 r. – Kursy walutowe euro	5
2015/C 324/07	Decyzja Komisji z dnia 1 października 2015 r. w sprawie powiadomienia państwa trzeciego o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów	6
2015/C 324/08	Powiadomienie informujące o zakończeniu działań z państwem trzecim powiadomionym w dniu 26 listopada 2013 r. o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania	15
2015/C 324/09	Powiadomienie informujące o zakończeniu działań z państwem trzecim powiadomionym w dniu 10 czerwca 2014 r. o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania	16
2015/C 324/10	Decyzja Komisji z dnia 1 października 2015 r. w sprawie powiadomienia państwa trzeciego o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów	17
2015/C 324/11	Nowa strona narodowa obiegowych monet euro	29
2015/C 324/12	Nowa strona narodowa obiegowych monet euro	30

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2015/C 324/13	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.7678 – Equinix/Telecity) ⁽¹⁾	31
2015/C 324/14	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.7809 – Grosvenor/PSPiB/nieruchomość w Mediolanie) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	32

INNE AKTY

Komisja Europejska

2015/C 324/15	Publikacja wniosku w sprawie zmian zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych	33
---------------	---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Wszczęcie postępowania

(Sprawa M.7555 – Staples/Office Depot)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2015/C 324/01)

W dniu 25 września 2015 Komisja podjęła decyzję o wszczęciu postępowania w powyższej sprawie, po wcześniejszym stwierdzeniu, iż zgłoszona sprawa wzbudza poważne wątpliwości co do jej zgodności ze wspólnym rynkiem. Niniejsze wszczęcie postępowania otwiera drugą fazę dochodzenia w stosunku do zgłoszonej koncentracji i nie determinuje końcowej decyzji w tej sprawie. Obecna decyzja jest oparta na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾.

Komisja zaprasza zainteresowane strony trzecie do przedłożenia jej ewentualnych uwag o planowanej koncentracji.

Spostrzeżenia te muszą dotrzeć do Komisji nie później niż w ciągu 15 dni od daty niniejszej publikacji, aby mogły zostać w pełni wzięte po uwagę podczas procedury. Mogą one zostać nadesłane Komisji za pomocą faksu (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, z zaznaczonym numerem referencyjnym: M.7555 – Staples/Office Depot, na adres:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 (rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw).

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji

(Sprawa M.7753 – Sacyr/Fluor Corporation/Fluor Spain)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2015/C 324/02)

W dniu 24 września 2015 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32015M7753. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa M.7559 – Pfizer/Hospira)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2015/C 324/03)

W dniu 4 sierpnia 2015 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażeniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) w związku z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32015M7559. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

Ogłoszenie skierowane do osób objętych środkami ograniczającymi przewidzianymi w decyzji Rady (WPZiB) 2015/1763 i rozporządzeniu Rady (UE) 2015/1755 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Burundi

(2015/C 324/04)

Poniższe informacje skierowane są do osób wymienionych w załączniku do decyzji Rady (WPZiB) 2015/1763 ⁽¹⁾ oraz w załączniku I do rozporządzenia Rady (UE) 2015/1755 ⁽²⁾ w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Burundi.

Rada Unii Europejskiej zdecydowała, że osoby wyszczególnione w wyżej wymienionych załącznikach powinny znaleźć się w wykazie osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi przewidzianymi w decyzji (WPZiB) 2015/1763 oraz w rozporządzeniu Rady (UE) 2015/1755 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Burundi. Uzasadnienie umieszczenia tych osób w wykazie podano w odnośnych wpisach zawartych w tych załącznikach.

Zwraca się uwagę zainteresowanych osób na to, że mogą złożyć wniosek do właściwych organów w odpowiednim państwie członkowskim lub w odpowiednich państwach członkowskich – które to organy wskazano na stronach internetowych wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2015/1755 – by otrzymać zezwolenie na użycie zamrożonych środków finansowych w celu zaspokojenia podstawowych potrzeb lub dokonania określonych płatności (por. art. 3 rozporządzenia).

Odnośne osoby mogą złożyć do Rady, do dnia 1 lipca 2016 r., wniosek – wraz z dokumentami uzupełniającymi – o to, by decyzja o umieszczeniu ich w wyżej wymienionym wykazie została ponownie rozważona; wniosek taki należy przesłać na następujący adres:

Council of the European Union

General Secretariat

DG C 1C

Rue de la Loi/Wetstraat 175

1048 Bruxelles/Brussel

BELGIQUE/BELGIË

e-mail: sanctions@consilium.europa.eu

Wszelkie przedłożone uwagi zostaną uwzględnione do celów następnego przeprowadzanego przez Radę przeglądu wykazu wyznaczonych osób zgodnie z art. 6 decyzji (WPZiB) 2015/1763 i art. 13 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2015/1755.

Zwraca się także uwagę odnośnych osób na to, że mogą one zaskarżyć decyzję Rady do Sądu Unii Europejskiej zgodnie z warunkami określonymi w art. 275 akapit drugi oraz w art. 263 akapit czwarty i szósty Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 257 z 2.10.2015, s. 37.

⁽²⁾ Dz.U. L 257 z 2.10.2015, s. 1.

Ogłoszenie skierowane do podmiotów danych, wobec których mają zastosowanie środki ograniczające przewidziane w rozporządzeniu Rady (UE) 2015/1755 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Burundi

(2015/C 324/05)

Uwagę podmiotów danych zwraca się na następujące informacje zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾:

Podstawą prawną tej operacji przetwarzania jest rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1755 ⁽²⁾.

Administratorem przedmiotowej operacji przetwarzania danych jest Rada Unii Europejskiej reprezentowana przez Dyrektora Generalnego DG C (Sprawy Zagraniczne, Rozszerzenie i Ochrona Ludności) Sekretariatu Generalnego Rady, a działem, który zajmuje się tą operacją przetwarzania, jest Dział 1C w DG C, którego dane kontaktowe są następujące:

Council of the European Union
General Secretariat
DG C 1C
Rue de la Loi/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

E-mail: sanctions@consilium.europa.eu

Celem operacji przetwarzania jest ustanowienie i uaktualnianie wykazu osób objętych środkami ograniczającymi na mocy rozporządzenia (UE) 2015/1755.

Podmioty danych są osobami fizycznymi, które spełniają kryteria umieszczenia w wykazie, określone w tym rozporządzeniu.

Gromadzone dane osobowe obejmują: dane niezbędne do prawidłowej identyfikacji danej osoby, uzasadnienie oraz wszelkie inne dane z nim związane.

Gromadzone dane osobowe mogą być w razie potrzeby udostępniane Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych i Komisji.

Bez uszczerbku dla ograniczeń określonych w art. 20 ust. 1 lit. a) i d) rozporządzenia (WE) nr 45/2001 wnioski o dostęp, a także wnioski o wniesienie poprawki lub sprzeciwu będą rozpatrywane zgodnie z sekcją 5 decyzji Rady 2004/644/WE ⁽³⁾.

Dane osobowe będą zatrzymywane przez pięć lat od momentu, gdy podmiot danych zostanie usunięty z wykazu osób objętych zamrożeniem aktywów lub gdy ważność danego środka wygaśnie, lub przez okres trwania postępowania sądowego, w przypadku gdy zostało ono wszczęte.

Podmioty danych mogą odwołać się do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 257 z 2.10.2015, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 296 z 21.9.2004, s. 16.

KOMISJA EUROPEJSKA

Stopa procentowa stosowana przez Europejski Bank Centralny do podstawowych operacji refinansujących⁽¹⁾:

0,05 % na dzień 1 października 2015 r.

Kursy walutowe euro⁽²⁾

1 października 2015 r.

(2015/C 324/06)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,1153	CAD	Dolar kanadyjski	1,4799
JPY	Jen	133,56	HKD	Dolar Hongkongu	8,6436
DKK	Korona duńska	7,4605	NZD	Dolar nowozelandzki	1,7332
GBP	Funt szterling	0,73670	SGD	Dolar singapurski	1,5916
SEK	Korona szwedzka	9,3754	KRW	Won	1 314,36
CHF	Frank szwajcarski	1,0903	ZAR	Rand	15,4495
ISK	Korona islandzka		CNY	Yuan renminbi	7,0901
NOK	Korona norweska	9,4565	HRK	Kuna chorwacka	7,6400
BGN	Lew	1,9558	IDR	Rupia indonezyjska	16 360,31
CZK	Korona czeska	27,173	MYR	Ringgit malezyjski	4,9148
HUF	Forint węgierski	312,80	PHP	Peso filipińskie	52,147
PLN	Złoty polski	4,2459	RUB	Rubel rosyjski	73,0745
RON	Lej rumuński	4,4159	THB	Bat tajlandzki	40,630
TRY	Lir turecki	3,3796	BRL	Real	4,4023
AUD	Dolar australijski	1,5777	MXN	Peso meksykańskie	18,8045
			INR	Rupia indyjska	73,0661

⁽¹⁾ Stopa obowiązująca w ostatnich operacjach, których dokonywano przed wskazaną datą. W przypadku przetargu procentowego, stopa procentowa odpowiada marginalnej stopie procentowej.

⁽²⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 1 października 2015 r.****w sprawie powiadomienia państwa trzeciego o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów**

(2015/C 324/07)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. WPROWADZENIE

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008 („rozporządzenie w sprawie połowów NNN”) ustanowiono unijny system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym (NNN) połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (2) W rozdziale VI rozporządzenia w sprawie połowów NNN określono procedury dotyczące uznania państw trzecich za niewspółpracujące, działań wobec takich państw (*démarches*), sporządzania wykazu takich państw, usunięcia z tego wykazu, publicznego dostępu do niego i wszelkich środków nadzwyczajnych.
- (3) Zgodnie z art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powinna powiadomić państwa trzecie o możliwości uznania ich za państwa niewspółpracujące. Takie powiadomienie ma charakter wstępny. Powiadomienie opiera się na kryteriach określonych w art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. Komisja powinna również podjąć wobec powiadamianych państw członkowskich wszelkie działania określone w art. 32 tego rozporządzenia. W szczególności Komisja powinna zawrzeć w powiadomieniu informacje dotyczące istotnych faktów i ustaleń leżących u podstaw takiego uznania, a także zapewnić tym państwom możliwość udzielenia odpowiedzi i dostarczenia dowodów przemawiających przeciwko takiemu uznaniu lub, w stosownych przypadkach, przedstawienia planu działania na rzecz poprawy sytuacji oraz środków już podjętych w celu jej naprawy. Komisja powinna wyznaczyć powiadamianym państwom trzecim odpowiedni czas na przedstawienie odpowiedzi na powiadomienie, a także wystarczający czas na naprawę sytuacji.
- (4) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powinna wskazać państwa trzecie, które uznaje za niewspółpracujące w zakresie zwalczania połowów NNN. Państwo trzecie należy uznać za niewspółpracujące, jeżeli nie wypełnia ono swoich obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu, polegających na podejmowaniu działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (5) Uznanie państw trzecich za niewspółpracujące powinno opierać się na przeglądzie wszelkich informacji określonych w art. 31 ust. 2 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (6) Zgodnie z art. 33 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Rada powinna sporządzić wykaz niewspółpracujących państw trzecich. W odniesieniu do tych państw mają zastosowanie między innymi środki określone w art. 38 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (7) Pojęcie odpowiedzialności państwa bandery i państwa nadbrzeżnego jest stale wzmacniane w ramach międzynarodowego prawa dotyczącego rybołówstwa i dziś jest pomyślane jako obowiązek „należytej staranności”, co oznacza obowiązek podejmowania wszelkich możliwych wysiłków i dołożenia wszelkich starań, aby zapobiec połowom NNN, w tym obowiązek podjęcia niezbędnych środków administracyjnych i egzekucyjnych w celu zapewnienia, by statki rybackie pływające pod banderą danego państwa, jego obywatele lub statki rybackie połowujące na jego wodach nie angażowali się w działania, które naruszają obowiązujące środki ochrony i zarządzania żywymi zasobami morza, a w przypadku naruszenia obowiązek współdziałania i przeprowadzenia konsultacji z innymi państwami w celu zbadania i w razie potrzeby nałożenia sankcji, które są wystarczające, by zniechęcić do naruszania przepisów i pozbawić sprawców korzyści wynikających z ich nielegalnej działalności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

- (8) Zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN świadectwa połowowe zatwierdzone przez państwa trzecie bandery są akceptowane, pod warunkiem że Komisja otrzymała powiadomienie o rozwiązaniach dotyczących wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać statki rybackie tych państw trzecich.
- (9) Zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja ma prowadzić współpracę administracyjną z państwami trzecimi w obszarach związanych z wdrożeniem przepisów tego rozporządzenia.

2. POSTĘPOWANIE DOTYCZĄCE ZWIĄZKU KOMORÓW

- (10) Związek Komorów (zwany dalej „Komorami”) nie przedstawił Komisji swojego powiadomienia jako państwa bandery zgodnie z art. 20 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (11) W dniach 4–8 maja 2014 r. przedstawiciele Komisji przy wsparciu ze strony delegacji UE do Republiki Mauritiusu, Związku Komorów i Republiki Seszeli przeprowadzili wizytę na Komorach w ramach współpracy administracyjnej przewidzianej w art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (12) Celem wizyty było zweryfikowanie informacji na temat wprowadzonych przez Komory rozwiązań w zakresie wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać ich statki rybackie, oraz informacji na temat środków podjętych przez Komory w celu wypełnienia ich obowiązków w zakresie zwalczania połowów NNN.
- (13) Sprawozdanie końcowe z wizyty przesłano Komorom w dniu 3 czerwca 2015 r. W trakcie wizyty przedstawiciele Komisji stwierdzili, że poczyniono niewielkie postępy lub nie poczyniono postępów w ogóle w odniesieniu do najważniejszych niedociągnięć, do wyeliminowania których Komory zobowiązały się w październiku 2011 r. (²).
- (14) Komory nie przedstawiły uwag do sprawozdania końcowego.
- (15) Komory są członkiem Komisji ds. Tuńcyka na Oceanie Indyjskim (IOTC) oraz Komisji ds. Rybołówstwa Południowo-Zachodniego Oceanu Indyjskiego (SWIOFC). Komory ratyfikowały Konwencję Narodów Zjednoczonych z 1982 r. o prawie morza (UNCLOS).
- (16) Unia Europejska i Związek Komorów podpisały umowę o partnerstwie w sprawie połowów, która obowiązuje obecnie (³).
- (17) W celu przeprowadzenia oceny przestrzegania przez Komory ich międzynarodowych zobowiązań jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu określonych w międzynarodowych porozumieniach wspomnianych w motywie 15 i ustanowionych przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem wspomniane w tym motywie Komisja zgromadziła i przeanalizowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do celów takiej oceny. Obecne ramy prawne w zakresie wewnętrznego zarządzania rybołówstwem na Komorach tworzy kodeks rybołówstwa i akwakultury, ustanowiony ustawą nr 07-011/AU z dnia 29 sierpnia 2007 r. oraz szereg umów na szczeblu ministerialnym.
- (18) Komisja wykorzystwała również informacje pochodzące z dostępnych danych opublikowanych przez właściwe regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem, jak również ogólnodostępne informacje.

3. MOŻLIWOŚĆ UZNANIA ZWIĄZKU KOMORÓW ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

- (19) Zgodnie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeprowadziła analizę obowiązków Związku Komorów jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja wzięła pod uwagę kryteria określone w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

3.1. Powtarzające się przypadki prowadzenia przez statki połowów NNN oraz przepływów handlowych produktów pochodzących z połowów NNN (art. 31 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (20) Na podstawie publicznie dostępnych informacji, jak i informacji zebranych przez Komisję i przez władze Komorów, Komisja ustaliła, że istnieją dowody na to, że około 20 statków pływających pod banderą Komorów brało udział w połowach NNN w okresie od 2010 do 2015 r.

(²) Informacje pochodzące ze strony internetowej: http://ec.europa.eu/fisheries/news_and_events/press_releases/2011/20111031/index_en.htm.

(³) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1563/2006 z dnia 5 października 2006 r. w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Wspólnotą Europejską a Związkiem Komorów (Dz.U. L 290 z 20.10.2006, s. 6).

- (21) Komisja ustaliła, że istnieje około 20 statków z Komorów prowadzących działalność poza wyłączną strefą ekonomiczną (w.s.e.) Komorów bez upoważnienia ze strony władz Komorów. Jest to sprzeczne z zaleceniami określonymi w pkt 45 międzynarodowego planu działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (MPD-NNN⁽⁴⁾) oraz art. 8 ust. 2 pkt 2 Kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa FAO, które przewidują, że państwa bandery powinny dopilnować, aby każdy statek upoważniony do pływania pod ich banderą i działający poza ich wodami posiadał ważne upoważnienia. Oznacza to również nieprzestrzeganie zaleceń z pkt 29 i 30 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery⁽⁵⁾.
- (22) Z informacji dostępnych publicznie wynika, że dwa statki pływające pod banderą Komorów dokonały przeładunku na morzu u wybrzeży Afryki Zachodniej w 2014 r.⁽⁶⁾. Działania te odbyły się bez upoważnienia ze strony władz Komorów. Brak kontroli ze strony Komorów narusza pkt 49 MPD-NNN, który stanowi, że państwo bandery powinno dopilnować, by wszystkie ich statki biorące udział w przeładunkach posiadały upoważnienie uprzednio wydane przez państwo bandery oraz aby informowały organy krajowe.
- (23) Ponadto władze Komorów przyznały, że statki komorskie działające poza w.s.e. Komorów nie są objęte żadnymi środkami w zakresie monitorowania, kontroli i nadzoru. Nie dostarczają one informacji na temat swojego położenia geograficznego do centrum monitorowania rybołówstwa (CMR) Komorów ani żadnych informacji, takich jak dane o połowach, informacje dotyczące wyładunków lub przeładunków do innych organów Komorów. Na skutek tych niedociągnięć Komory naruszają art. 94 ust. 1 i ust. 2 UNCLOS, które przewidują, że każde państwo musi skutecznie zapewnić sprawowanie jurysdykcji i kontroli nad statkami pływającymi pod jego banderą. Narusza to także zalecenia z pkt 24 MPD-NNN, który przewiduje obowiązek przeprowadzenia całościowej i skutecznej kontroli działalności połowowej, oraz z pkt 35 MPD-NNN, który stanowi, że przed dokonaniem rejestracji statku państwo bandery powinno zagwarantować, że będzie w stanie wykonywać swoje obowiązki i zapewnić, aby statki nie angażowały się w połowy NNN. Ponadto stoi to w sprzeczności z pkt 31, 32 i 33 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery, zgodnie z którymi państwa bandery muszą wdrożyć systemy kontroli nad swoimi statkami i muszą dysponować systemem egzekwowania przepisów, w ramach którego m.in. wykrywa się naruszenia obowiązujących praw, przepisów lub międzynarodowych środków ochrony i zarządzania oraz podejmuje się działania związane z egzekwowaniem przepisów. Wreszcie, z uwagi na te naruszenia jest prawdopodobne, że statki te mogą działać nielegalnie i że ich połowy nie są raportowane.
- (24) Biorąc pod uwagę oświadczenia złożone przez władze Komorów, Komisja ustaliła, że wykaz statków pływających pod banderą Komorów nie jest skonsolidowany. Podczas gdy organ odpowiedzialny za rybołówstwo nie posiada szczegółowych informacji na temat komorskich statków działających poza w.s.e. Komorów, organ odpowiedzialny za rejestrację statków posiada jedynie częściowe informacje dotyczące statusu rejestru statków Komorów. Wbrew zaleceniom zawartym w pkt 40 MPD-NNN oraz pkt 19 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery, brakuje współpracy i wymiany informacji między organami odpowiedzialnymi za rejestrację statków a organami odpowiedzialnymi za rybołówstwo. Również ze względu na to uchybienie Komory naruszają art. 94 ust. 2 lit. b) UNCLOS. Nie spełniają one również zaleceń z pkt 42 MPD-NNN, który stanowi, że każde państwo powinno prowadzić rejestr statków zawierający dane identyfikacyjne statków pływających pod jego banderą.
- (25) Brak wewnętrznej współpracy opisany w motywie 24 narusza zobowiązanie podjęte przez władze Komorów w stosunku do Unii Europejskiej w październiku 2011 r., do nawiązania ściślejszej współpracy pomiędzy organami odpowiedzialnymi za rejestrację i organami odpowiedzialnymi za rybołówstwo⁽⁷⁾.
- (26) Brak współpracy pomiędzy organami odpowiedzialnymi za rejestrację i organami odpowiedzialnymi za rybołówstwo zmniejsza zdolność Komorów do monitorowania wielkości i zdolności połowowej swej floty oraz umożliwia nielegalnym podmiotom prowadzenie działalności pod banderą Komorów bez możliwości wykrycia tego faktu.
- (27) Komisja ustaliła, że skutki braku współpracy pomiędzy organami odpowiedzialnymi za rejestrację statków i organami odpowiedzialnymi za rybołówstwo stają się jeszcze poważniejsze w wyniku udziału w procesie rejestracji zagranicznych przedsiębiorstw prywatnych, które odpowiadają za wpisywanie statków do rejestru i które mogą wydawać tymczasowe świadectwa rejestracji.
- (28) Ponadto organ odpowiedzialny za rejestrację statków nie konsultuje wykazu statków NNN sporządzanego przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem przed zarejestrowaniem statku, który zamierza prowadzić działalność poza w.s.e. Komorów. Stoi to w sprzeczności z pkt 36 MPD-NNN, który stanowi, że państwa bandery

⁽⁴⁾ Międzynarodowy plan działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa, 2001.

⁽⁵⁾ Dobrowolne wytyczne FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery, marzec 2014, informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://www.fao.org/3/a-mk052e.pdf>.

⁽⁶⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej Greenpeace, Wyprawa do Afryki Zachodniej 2014, maj 2015 r.: <http://www.greenpeace.org/eastasia/publications/reports/oceans/2015/Africas-fisheries-paradise-at-a-crossroads/>.

⁽⁷⁾ Zob. przypis 2.

powinny unikać rejestrowania statków, które w przeszłości nie przestrzegały przepisów. Wskazuje to również, że należy opracować solidne procedury rejestracji oraz że ryzyko wystąpienia połowów NNN we flocie Komorów jest wysokie.

- (29) W oparciu o informacje zgromadzone podczas wizyty przeprowadzonej w maju 2015 r. na Komorach, Komisja stwierdziła, że trzy statki Komorów zostały upoważnione do prowadzenia działalności na wodach Komorów, mimo że nie były wyposażone w system monitorowania statków (VMS) ani nie posiadały obserwatora na pokładzie. Sytuacja ta stanowi naruszenie art. 94 ust. 1 i 2 UNCLOS. Ponadto oznacza niestosowanie się do przepisów pkt 24 MPD-NNN. Ponadto statki te nie poinformowały organów Komorów o ilości ryb na pokładzie w wyznaczonym terminie przed wyładunkiem na Komorach. Stoi to w sprzeczności z pkt 55 MPD-NNN, który stanowi, że przed wydaniem zezwolenia statkowi na wejście do portu, państwa powinny wymagać, aby statki, między innymi, w rozsądnym terminie zawiadamiły o zamiarze wejścia do portu i podawały szczegółowe informacje dotyczące rejsu rybackiego i ilości ryb na pokładzie, aby można było ustalić, czy statek prowadził lub wspierał połowy NNN. W tej sytuacji nie można zagwarantować, że produkty z tych statków nie pochodzą z połowów NNN.
- (30) Zgodnie z art. 31 ust. 4 lit. b) rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja zbadała również środki podjęte przez Komory w odniesieniu do dostępu produktów rybnych pochodzących z połowów NNN do ich rynku.
- (31) W związku z sytuacją opisaną w motywach 22, 23 i 25 identyfikowanie ryb lub produktów rybnych jest utrudnione przez brak monitorowania, kontroli i nadzoru; status rejestru statków Komorów; oraz brak współpracy między organami odpowiedzialnymi za rejestrację statków i organami odpowiedzialnymi za rybołówstwo.
- (32) W oparciu o informacje uzyskane od władz Komorów, statki pływające pod banderą Komorów posiadające zezwolenie na połowy w w.s.e. Komorów stosują dzienniki połowowe opracowane przez podmioty gospodarcze w językach Sri Lanki. Języki te są niezrozumiałe dla inspektorów rybołówstwa z Komorów. Według informacji zebranych podczas wizyty na Komorach w maju 2015 r., władze Komorów nie ukończyły prac nad własnym wzorem dziennika połowowego. Nie można zagwarantować identyfikowalności za pomocą dzienników połowowych, opracowanych w języku nieznanym dla inspektorów rybołówstwa z Komorów. Sytuacja ta zmniejsza również przejrzystość i jest naruszeniem pkt 24 MPD-NNN oraz pkt 33 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery, które przewidują obowiązek przeprowadzenia całościowej i skutecznej kontroli działalności połowowej od momentu jej rozpoczęcia, poprzez wyładunek, aż po moment dotarcia do miejsca przeznaczenia. Stanowi to również naruszenie pkt 71 MPD-NNN, w którym przewidziano, że państwa powinny podjąć kroki w celu poprawy przejrzystości swoich rynków w celu umożliwienia identyfikowalności ryb lub produktów rybołówstwa.
- (33) Należy przypomnieć, że motyw 23 wskazuje, że komorskie statki działające poza w.s.e. Komorów nie podlegają jakiegokolwiek kontroli ze strony władz Komorów. Statki te nie posiadają dzienników pokładowych przeznaczonych dla władz Komorów i nie przekazują tym władzom żadnych informacji dotyczących ich działalności połowowej, wyładunków i przeładunków. Stoi to w sprzeczności z art. 94 UNCLOS i zaleceniami zawartymi w pkt 24 i 35 MPD-NNN oraz pkt 33 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery, ponieważ oznacza, że identyfikowalność ryb lub produktów rybołówstwa pochodzących z tych statków nie może zostać zagwarantowana.
- (34) W art. 11 ust. 2 i 3 Kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa FAO stanowi się, że międzynarodowy handel rybami i produktami rybołówstwa nie powinien zagrażać zrównoważonemu rozwojowi rybołówstwa, powinien być oparty na przejrzystych środkach, jak również na prostych i wszechstronnych przepisach ustawowych i wykonawczych oraz procedurach administracyjnych. Ponadto art. 11 ust. 1 pkt 11 Kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa FAO stanowi, że państwa powinny zapewnić, aby międzynarodowy i wewnętrzny handel rybą i produktami rybołówstwa odbywał się w zgodzie ze zdrowymi praktykami ochrony i zarządzania przez ulepszenie identyfikacji pochodzenia ryb i produktów rybołówstwa. MPD-NNN zawiera ponadto wytyczne dotyczące uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym środków rynkowych (pkt 65–76), które pomagają ograniczyć lub wyeliminować handel rybami i produktami rybnymi pozyskanymi z połowów NNN.
- (35) Na podstawie informacji zgromadzonych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez władze Komorów, z jednej strony na Komorach rozwija się działalność przetwórczą, a z drugiej brak jest rzetelnych systemów certyfikacji i identyfikowalności, które dopiero muszą zostać opracowane. Ta sytuacja również zwiększa ryzyko, że produkty pochodzące z połowów NNN mogą być przetwarzane i sprzedawane za pośrednictwem Komorów.

- (36) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Komory, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i art. 31 ust. 4 lit. a) i b) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że państwo to nie wypełniło obowiązków spoczywających na nim jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do statków NNN i połowów NNN prowadzonych lub wspieranych przez statki rybackie pływające pod jego banderą lub przez jego obywateli oraz nie podjęło ono wystarczających działań w celu przeciwdziałania udokumentowanym i powtarzającym się połowom NNN prowadzonym przez statki pływające pod jego banderą.

3.2. Niewypełnienie obowiązku współpracy i egzekwowania prawa (art. 31 ust. 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (37) Na podstawie art. 31 ust. 5 lit. a) Komisja sprawdziła, w jakim stopniu Komory z nią współpracowały, odpowiadając na pytania, przekazując informacje zwrotne i prowadząc dochodzenia w sprawach dotyczących połowów NNN i związanej z nimi działalnością.
- (38) Komorskie organy odpowiedzialne za rybołówstwo w trakcie wizyty były skłonne do współpracy, jednak nie udzieliły one odpowiedzi na dalsze wnioski o przekazanie informacji. Komisja ustaliła, że ten brak współpracy jest pogłębiony na skutek stanu rejestru Komorów i braku współpracy między organami odpowiedzialnymi za rejestrację statków i organami odpowiedzialnymi za rybołówstwo, jak określono w sekcji 3.1.
- (39) Ponadto, jak przypomniano w motywie 25, brak współpracy między organami odpowiedzialnymi za rejestrację statków i organami odpowiedzialnymi za rybołówstwo należy rozpatrywać w kontekście zobowiązania podjętego przez Komory w październiku 2011 r. do nawiązania ściślejszej współpracy między tymi organami⁽⁸⁾. Jak ustalono w sekcji 3.1, w odniesieniu do tego uchybienia o krytycznym znaczeniu osiągnięto niewielki lub żaden postęp i Komory nie wywiązały się z podjętego zobowiązania.
- (40) Podczas wizyty Komisji w maju 2015 r. władze Komorów powiadomiły Komisję, że nie były w stanie udostępnić kodeksu morskiego, który czekał na wdrożenie. Od tamtej pory Komisja nie została poinformowana o przyjęciu tekstu ani nie otrzymała jego egzemplarza.
- (41) Ponadto władze Komorów zostały zaproszone do przedstawienia Komisji wykazu komorskich statków rybackich i statków związanych z rybołówstwem. Komisja nie otrzymała kopii tego wykazu.
- (42) W kontekście ogólnej oceny realizacji obowiązków Komorów jako państwa bandery Komisja przeanalizowała także, czy Komory współpracują z innymi państwami w zwalczaniu połowów NNN.
- (43) Komisja ustaliła, że chociaż Komory współpracują z państwami regionu Oceanu Indyjskiego, to jednak nie współpracują one z państwami spoza regionu, w którym działają statki Komorów. Jak wyjaśniono w motywie 24, ten brak współpracy może wynikać z faktu, że władze Komorów nie posiadają wystarczających informacji na temat danych statków. Sytuacja ta, podsumowująca ustalenia z sekcji 3.1, stanowi przypadek niezastosowania się do zalecenia pkt 28 MPD-NNN, w którym przewidziano, że państwa powinny koordynować swoje działania i współpracować w zakresie zwalczania połowów NNN. Stoi to również w sprzeczności z pkt 31 MPD-NNN, zgodnie z którym państwo bandery powinno zawierać umowy lub porozumienia z innymi państwami oraz współpracować z nimi na inne sposoby w zakresie egzekwowania obowiązujących przepisów, środków ochrony i zarządzania lub przepisów przyjętych na szczeblu krajowym, regionalnym lub globalnym.
- (44) Zgodnie z art. 31 ust. 5 lit. b) Komisja dokonała analizy istniejących środków egzekucyjnych w celu zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania na Komorach.
- (45) Komisja ustaliła, że organy Komorów nie zgłosiły żadnych działań w odniesieniu do statków, o których mowa w motywie 23 i które przeprowadziły operacje m.in. przeładunku na morzu u wybrzeży Afryki Zachodniej w 2014 r.

⁽⁸⁾ Zob. przypis 2.

- (46) W odniesieniu do informacji określonych w motywach 21 i 23 oraz biorąc pod uwagę oświadczenia złożone przez Komory, Komisja ustaliła, że organy Komorów były świadome faktu, że statki pływające pod ich banderą prowadziły działalność poza w.s.e. Komorów oraz dokonywały wyładunków w Afryce Zachodniej i Azji, z naruszeniem komorskiego prawa i wymogów. Komisja ustaliła jednak, że władze Komorów nie podjęły środków egzekucyjnych w odniesieniu do tych statków.
- (47) Ponadto Komisja stwierdziła w trakcie wizyty w maju 2015 r., że większość floty Komorów nie przekazuje danych VMS organom Komorów. Sytuacja ta stanowi dowód na niezdolność władz do monitorowania działalności statków Komorów i podważa ich zdolność do skutecznego egzekwowania przepisów mających zastosowanie do różnych odnośnych obszarów. W połączeniu z brakiem współpracy wewnętrznej i współpracy z państwami trzecimi stwarza to idealne środowisko dla rozwoju działalności połowowej NNN.
- (48) Sytuacja, o której mowa w motywach 45–47 narusza art. 94 UNCLOS. Narusza to także zalecenia dotyczące podejmowania środków egzekucyjnych w stosunku do połowów NNN i w celu karania takiej działalności tak surowo, aby skutecznie zapobiegać połowom NNN, powstrzymywać i eliminować je oraz aby pozbawić winnych korzyści płynących z takich połowów, jak określono w art. 8 ust. 2 pkt 7 Kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa FAO; pkt 21 MPD-NNN oraz pkt 31–33, 35 i 38 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery.
- (49) W odniesieniu do komorskich ram prawnych dotyczących rybołówstwa, władze Komorów potwierdziły podczas wizyty Komisji w maju 2015 r., że dalsze przepisy wykonawcze kodeksu rybołówstwa i akwakultury powinny zostać opracowane w celu zapewnienia spójności między obowiązującymi przepisami krajowymi, międzynarodowymi i regionalnymi.
- (50) Ponadto komorski kodeks rybołówstwa i akwakultury nie uwzględnia w definicji statku rybackiego statków prowadzących działalność związaną z połowami. Ponadto, pomimo że ramy prawne Komorów obejmują poważne naruszenia przepisów określonych w prawie międzynarodowym, to jednak w tych ramach prawnych nie zawarto wyraźnej definicji połowów NNN i nie przewidziano wyraźnie środków egzekucyjnych oraz sankcji wobec obywateli wspierających lub prowadzących połowy NNN zgodnie z pkt 18 MPD-NNN. Co się tyczy systemu sankcji, należy przypomnieć, że grzywny przewidziane w kontekście połowów na skalę przemysłową opierają się na wartości opłat za licencje połowowe. Niemniej jednak kategorie licencji połowowych określone w obowiązującym prawodawstwie Komorów ograniczają się wyłącznie do gatunków tuńczyka. W rezultacie w przypadkach naruszeń przez flotę prowadzącą połowy na skalę przemysłową w odniesieniu do gatunków pelagicznych i przydennych brak jest odpowiednich grzywien z uwagi na brak odpowiednich opłat licencyjnych. Sytuacja ta podważa odstrasżający charakter komorskiego systemu sankcji.
- (51) Ponadto Komory nie mają krajowego planu kontroli, aby zapewnić spójną politykę w zakresie kontroli działalności floty Komorów. Biorąc pod uwagę wielkość floty Komorów i jej perspektywy rozwoju⁽⁹⁾, Komory nie mają wystarczającej liczby obserwatorów.
- (52) Komory mają niski wskaźnik rozwoju społecznego i znalazły się w 2013 r. na 159. miejscu spośród 187 państw⁽¹⁰⁾ zgodnie ze wskaźnikiem rozwoju społecznego ONZ. W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹¹⁾ Komory zostały wymienione w kategorii krajów najsłabiej rozwiniętych, co jest zgodne z wykazem odbiorców oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) z dnia 1 stycznia 2015 r. ustanowionym przez Komitet Pomocy Rozwojowej (DAC) Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD)⁽¹²⁾.
- (53) Bez względu na analizę zawartą w motywie 52 należy również zauważyć, że na podstawie informacji uzyskanych podczas wizyty Komisji w maju 2015 r. nie można uznać, że Komory nie mają środków finansowych. Komorom brakuje raczej niezbędnego otoczenia administracyjnego, aby zapewnić sprawne i skuteczne wykonywanie ich obowiązków jako państwa bandery, państwa nadbrzeżnego, państwa portu i państwa zbytu.
- (54) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji oraz na podstawie faktów ustalonych przez Komisję i oświadczeń złożonych przez Komory, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Komory nie wypełniły obowiązków spoczywających na nich na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do współpracy oraz działań egzekucyjnych.

⁽⁹⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: http://www.iotc.org/sites/default/files/documents/2015/03/IOTC-2015-CoC12-05_Add_1E_Collection_of_fleet_development_plans.pdf.

⁽¹⁰⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://hdr.undp.org/en/content/table-1-human-development-index-and-its-components>.

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiającego instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju (Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41).

⁽¹²⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://www.oecd.org/dac/stats/documentupload/DAC%20List%20of%20ODA%20Recipients%202014%20final.pdf>.

3.3. Niewdrożenie przepisów międzynarodowych (art. 31 ust. 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (55) Komory ratyfikowały w 1994 r. UNCLOS i są umawiającą się stroną IOTC i SWIOFC.
- (56) Zgodnie z art. 31 ust. 6 lit. b) Komisja przeanalizowała wszystkie informacje dotyczące statusu Komorów jako umawiającej się strony IOTC i SWIOFC.
- (57) Według informacji pochodzących ze sporządzonego w dniu 23 marca 2015 r. i dotyczącego Komorów sprawozdania IOTC w sprawie zgodności z przepisami⁽¹³⁾, w 2014 r. pojawiło się kilka powtarzających się kwestii dotyczących zgodności z przepisami. W szczególności Komory nie zgłosiły nominalnych połowów na rekiny, jak wymaga rezolucja IOTC 05/05, nie złożyły sprawozdań z połowów i nakładu połowowego w odniesieniu do rekinów, jak wymaga rezolucja IOTC 05/05, nie przekazały informacji dotyczących częstotliwości rozmiarów w połowach rekinów, jak wymaga rezolucja IOTC 05/05, nie złożyły sprawozdań z połowów i nakładu połowowego w odniesieniu do połowów okrężnicą prowadzonych przez zagraniczne statki w w.s.e., jak wymaga rezolucja IOTC 10/02, i nie wdrożyły programu wyrывkowej kontroli obecności obserwatorów na łodziach tradycyjnych, jak wymaga rezolucja IOTC 11/04.
- (58) Zidentyfikowano także jednorazowe problemy dotyczące zgodności z przepisami. Komory nie poinformowały o połowach nominalnych w ramach połowów przybrzeżnych, jak wymaga rezolucja IOTC 10/02, nie złożyły sprawozdań z połowów i nakładu połowowego w odniesieniu do rybołówstwa przybrzeżnego, jak wymaga rezolucja IOTC 10/02, i nie przekazały informacji dotyczących częstotliwości rozmiarów w połowach przybrzeżnych, jak wymaga rezolucja IOTC 10/02.
- (59) Problemy ze zgodnością z przepisami IOTC w przypadku Komorów wskazują, że Komory nie wypełniły swoich obowiązków jako państwa bandery określonych w art. 94 UNCLOS. Problemy te wskazują również na fakt, że Komory nie przestrzegają zaleceń z pkt 31–33, 35 i 38 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery oraz pkt 24 MPD-NNN.
- (60) Z wyjątkiem IOTC i SWIOFC, Komory nie są umawiającą się stroną innych regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem. Biorąc pod uwagę strukturę floty Komorów, która prowadzi działalność nie tylko w regionie Oceanu Indyjskiego, ustalenia te osłabiają wysiłki Komorów zmierzające do wypełnienia zobowiązań wynikających z UNCLOS, w szczególności jej art. 117 i 118.
- (61) Co więcej, Komory nie ratyfikowały innych międzynarodowych instrumentów prawnych związanych z zarządzaniem rybołówstwem, poza UNCLOS. Biorąc pod uwagę znaczenie międzystrefowych i daleko migrujących stad ryb dla Komorów, ustalenie to podważa wysiłki Komorów podejmowane w celu wywiązania się ze swoich obowiązków jako państwa bandery, państwa nadbrzeżnego, państwa portu i państwa zbytu w ramach UNCLOS, w szczególności jej art. 63 i 64.
- (62) Ponadto, pomimo że na Komorach budowana jest infrastruktura portowa do celów działalności połowowej, państwo nie ratyfikowało Umowy FAO o środkach stosowanych przez państwo portu z 2009 r.
- (63) Wyniki Komorów w zakresie wdrażania instrumentów międzynarodowych nie są zgodne z zaleceniami zawartymi w pkt 11 MPD-NNN, w którym zachęca się państwa, aby potraktowały jako kwestię priorytetową ratyfikację, przyjęcie lub przystąpienie do Porozumienia w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi (UNFSA) oraz Porozumienia Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu (Porozumienia FAO w sprawie zgodności). Ponadto Komory nie stosują się do pkt 14, który stanowi, że państwa powinny w pełni i skutecznie wdrożyć Kodeks odpowiedzialnego rybołówstwa i związane z nim międzynarodowe plany działania.
- (64) Wbrew zaleceniom zawartym w pkt 25–27 MPD-NNN Komory nie opracowały krajowego planu działania na rzecz zwalczania połowów NNN.
- (65) Ponadto jak wspomniano w motywie 27, podczas kontroli przeprowadzonych przez Komisję stwierdzono, że zarządzanie rejestrem Komorów jest częściowo przekazane prywatnej firmie z siedzibą poza terytorium Komorów. Na podstawie informacji zgromadzonych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Komory ustalono, że Komory nie zdołały zapewnić, aby statki pływające pod ich banderą były rzeczywiście związane z tym państwem. Stanowi to naruszenie art. 91 UNCLOS, który stanowi, że między państwem bandery a jego statkami powinien istnieć rzeczywisty związek.
- (66) Uwzględniając sytuację wyjaśnioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie stanu faktycznego ustalonego przez Komisję i oświadczeń złożonych przez Komory, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Komory nie wypełniły obowiązków spoczywających na nich na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do międzynarodowych przepisów, regulacji oraz środków ochrony i zarządzania.

⁽¹³⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://www.iotc.org/sites/default/files/documents/2015/04/IOTC-2015-CoC12-CR04E-Comoros.pdf>.

3.4. Szczególne ograniczenia krajów rozwijających się (art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (67) Należy przypomnieć, że zgodnie ze wskaźnikiem rozwoju społecznego ONZ Komory mają niski wskaźnik rozwoju społecznego i znalazły się na 159. miejscu spośród 187 krajów w 2013 r. ⁽¹⁴⁾. Należy również podkreślić, że zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1905/2006 Komory zostały wymienione w kategorii krajów najslabiej rozwiniętych, co jest zgodne z wykazem odbiorców oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) z dnia 1 stycznia 2015 r. ustanowionym przez Komitet Pomocy Rozwojowej (DAC) Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) ⁽¹⁵⁾.
- (68) Pomimo szczególnych ograniczeń możliwości, które mogą zasadniczo istnieć w zakresie monitorowania, kontroli i nadzoru, szczególne ograniczenia Komorów związane z ich poziomem rozwoju nie mogą uzasadniać braków opisanych w poprzednich sekcjach. Dotyczy to zwłaszcza statusu rejestru statków Komorów oraz braku kontroli, w szczególności poprzez VMS, części floty Komorów, w momencie gdy Komory dysponują centrum monitorowania i są w stanie monitorować działania podejmowane w ich w.s.e.
- (69) Wydaje się, że stwierdzone niedociągnięcia wynikają przede wszystkim z braku niezbędnego otoczenia administracyjnego, które pozwoliłoby zapewnić sprawne i skuteczne wykonywanie przez Komory ich obowiązków jako państwa bandery, państwa nadbrzeżnego, państwa portu i państwa zbytu. Sytuację pogarsza brak równowagi pomiędzy rozmiarem floty Komorów i jej obszarem działalności.
- (70) Należy także zauważyć, że Unia Europejska i Związek Komorów podpisały umowę o partnerstwie w sprawie połowów ⁽¹⁶⁾. Obecny protokół tej umowy ⁽¹⁷⁾ obejmuje sektorowe wsparcie finansowe w formie wkładu finansowego wypłacanego Komorom. Finansowe wsparcie sektorowe ma służyć promowaniu zrównoważonego rybołówstwa poprzez wzmocnienie zarządzania nim oraz stymulowanie badań naukowych. Nacisk kładziony jest na zrównoważone zarządzanie połowami, monitorowanie, kontrolę i nadzór. Powinno to wspomóc Komory w ich dążeniu do wypełnienia obowiązków spoczywających na nich na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu oraz do zwalczania połowów NNN.
- (71) Ponadto Komory otrzymują również wsparcie ze strony inicjatyw regionalnych, takich jak projekt SmartFish finansowany przez Unię Europejską i realizowany przez Komisję Oceanu Indyjskiego (IOC), którego celem jest między innymi zwalczanie połowów NNN dzięki wspólnym zasobom; wymianie informacji; szkoleniom i rozwoju operacyjnych systemów monitorowania, kontroli i nadzoru.
- (72) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji oraz na podstawie faktów ustalonych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez to państwo, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że poziom rozwoju Komorów może wywierać negatywny wpływ na ich stopień zaawansowania i ogólną działalność w odniesieniu do zarządzania rybołówstwem. Biorąc jednak pod uwagę charakter stwierdzonych na Komorach uchybień, poziom rozwoju tego państwa nie może całkowicie usprawiedliwiać lub w inny sposób uzasadniać ogólnych wyników działalności Komorów jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu w odniesieniu do rybołówstwa ani niepodjęcia wystarczających działań służących zapobieganiu połowom NNN, ich powstrzymaniu i eliminowaniu.

4. WNIOSKI DOTYCZĄCE MOŻLIWOŚCI UZNANIA PAŃSTWA TRZECIEGO ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE

- (73) Biorąc pod uwagę wnioski wyciągnięte w odniesieniu do niewywiązania się przez Komory z obowiązków spoczywających na nich na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu oraz w odniesieniu do niepodjęcia działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zgodnie z art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, państwo to należy powiadomić o możliwości uznania go przez Komisję za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania połowów NNN.
- (74) Zgodnie z art. 32 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powinna powiadomić Komory o możliwości uznania ich za niewspółpracujące państwo trzecie. Komisja powinna również podjąć wobec Komorów wszelkie działania określone w art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. W celu zapewnienia sprawnego zarządzania należy ustalić okres, w którym wymienione państwo może odpowiedzieć na piśmie na powiadomienie i dokonać naprawy sytuacji.

⁽¹⁴⁾ Zob. przypis 10.

⁽¹⁵⁾ Zob. przypis 12.

⁽¹⁶⁾ Zob. przypis 3.

⁽¹⁷⁾ Decyzja Rady 2013/786/UE z dnia 16 grudnia 2013 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej i tymczasowego stosowania Protokołu między Unią Europejską a Związkiem Komorów ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Stronie umowy o partnerstwie w sektorze rybołówstwa (Dz.U. L 349 z 21.12.2013, s. 4) oraz Protokołu między Unią Europejską a Związkiem Komorów ustalający uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Stronie umowy o partnerstwie w sektorze rybołówstwa (Dz.U. L 349 z 21.12.2013, s. 5).

- (75) Ponadto należy stwierdzić, że powiadomienie Komorów o możliwości uznania ich za państwo niewspółpracujące nie wyklucza ani nie powoduje automatycznie żadnego późniejszego działania podejmowanego przez Komisję lub Radę na potrzeby określenia i ustanowienia wykazu państw niewspółpracujących,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Niniejszym powiadamia się Związek Komorów o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2015 r.

W imieniu Komisji

Karmenu VELLA

Członek Komisji

Powiadomienie informujące o zakończeniu działań z państwem trzecim powiadomionym w dniu 26 listopada 2013 r. o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania

(2015/C 324/08)

Komisja Europejska („Komisja”) zakończyła działania z Republiką Ghany w zakresie zwalczania połowów NNN, zapoczątkowane w dniu 26 listopada 2013 r. decyzją Komisji 2013/C 346/03 ⁽¹⁾ w sprawie powiadomienia państwa trzeciego o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 ⁽²⁾ ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (rozporządzenie w sprawie połowów NNN).

1. Ramy prawne

Zgodnie z art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powinna powiadomić państwa trzecie o możliwości uznania ich za państwa niewspółpracujące. Takie powiadomienie ma charakter wstępny. Powiadomienie państw trzecich o możliwości uznania ich za państwa niewspółpracujące następuje na podstawie kryteriów określonych w art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

Komisja powinna również podjąć w odniesieniu do tych państw wszelkie działania określone w art. 32. W szczególności Komisja powinna zawrzeć w powiadomieniu informacje dotyczące istotnych faktów i ustaleń leżących u podstaw takiego uznania, możliwości udzielenia przez te państwa odpowiedzi i dostarczenia dowodów przemawiających przeciwko takiemu uznaniu lub, w stosownych przypadkach, przedstawienia planu działania na rzecz poprawy sytuacji oraz środków już podjętych w celu jej naprawy.

Komisja powinna wyznaczyć danym państwom trzecim odpowiedni termin na przedstawienie odpowiedzi na powiadomienie, a także wystarczający czas na naprawę sytuacji.

2. Procedura

W dniu 26 listopada 2013 r. Komisja Europejska powiadomiła Republikę Ghany o możliwości uznania jej za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (NNN).

Komisja podkreśliła, że Republika Ghany – w celu uniknięcia uznania jej za państwo niewspółpracujące – może współpracować z Komisją na podstawie zaproponowanego planu działań zmierzającego do naprawienia wykrytych niedociągnięć.

Komisja zainicjowała proces dialogu z Republiką Ghany. Przedmiotowe państwo przedstawiło uwagi ustne i pisemne, które zostały przez Komisję rozpatrzone i wzięte pod uwagę. Komisja nadal poszukiwała wszelkich informacji, jakie uważała za niezbędne, i poddawała je weryfikacji.

Republika Ghany wprowadziła środki konieczne do zaprzestania stwierdzonych połowów NNN oraz niezbędne w celu zapobiegania wszelkim tego rodzaju działaniom w przyszłości, korygując wszelkie działania lub zaniechania, które doprowadziły do powiadomienia o możliwości uznania jej za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania połowów NNN.

3. Wniosek

W aktualnej sytuacji i po zapoznaniu się z wyżej wymienionymi okolicznościami Komisja stwierdza zatem, że niniejszym zostają zakończone działania w stosunku do Republiki Ghany na mocy postanowień art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN w odniesieniu do wypełniania obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu i jej działań w celu zapobiegania, powstrzymywania i eliminowania połowów NNN. Właściwe organy zostały oficjalnie poinformowane przez Komisję.

Wyżej wymienione zakończenie działań nie wyklucza ewentualnego podjęcia przez Komisję lub Radę dalszych kroków w przyszłości, w przypadku gdyby stan faktyczny wykazał, że państwo nie wypełnia obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu, polegających na podejmowaniu działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 346 z 27.11.2013, s. 26.

⁽²⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

Powiadomienie informujące o zakończeniu działań z państwem trzecim powiadomionym w dniu 10 czerwca 2014 r. o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania

(2015/C 324/09)

Komisja Europejska („Komisja”) zakończyła działania z Niezależnym Państwem Papui-Nowej Gwinei („Papua-Nowa Gwinea”) w zakresie zwalczania połowów NNN, zapoczątkowane w dniu 10 czerwca 2014 r. decyzją Komisji 2014/C 185/02⁽¹⁾ w sprawie powiadomienia Niezależnego Państwa Papui-Nowej Gwinei o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008⁽²⁾ ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (rozporządzenie w sprawie połowów NNN).

1. Ramy prawne

Zgodnie z art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powinna powiadomić państwa trzecie o możliwości uznania ich za państwa niewspółpracujące. Takie powiadomienie ma charakter wstępny. Powiadomienie państw trzecich o możliwości uznania ich za państwa niewspółpracujące następuje na podstawie kryteriów określonych w art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

Komisja powinna również podjąć w odniesieniu do tych państw wszelkie określone w art. 32 działania. W szczególności Komisja powinna zawrzeć w powiadomieniu informacje dotyczące istotnych faktów i ustaleń leżących u podstaw takiego uznania, możliwości udzielenia przez te państwa odpowiedzi i dostarczenia dowodów przemawiających przeciwko takiemu uznaniu lub, w stosownych przypadkach, przedstawienia planu działania na rzecz poprawy sytuacji oraz środków już podjętych w celu jej naprawy.

Komisja powinna wyznaczyć danym państwom trzecim odpowiedni termin na przedstawienie odpowiedzi na powiadomienie, a także wystarczający czas na naprawę sytuacji.

2. Procedura

W dniu 10 czerwca 2014 r. Komisja Europejska powiadomiła Papuę-Nową Gwineę o możliwości uznania jej za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (NNN).

Komisja podkreśliła, że Papua-Nowa Gwinea – w celu uniknięcia uznania jej za państwo niewspółpracujące – została zaproszona do współpracy z Komisją na podstawie zaproponowanego planu działań zmierzającego do naprawienia wykrytych niedociągnięć.

Komisja zainicjowała proces dialogu z Papuą-Nową Gwineą. Przedmiotowe państwo przedstawiło uwagi ustne i pisemne, które zostały przez Komisję rozpatrzone i wzięte pod uwagę. Komisja nadal poszukiwała wszelkich informacji, jakie uważała za niezbędne, i poddawała je weryfikacji.

Papua-Nowa Gwinea wprowadziła środki konieczne do zaprzestania stwierdzonych połowów NNN oraz niezbędne w celu zapobiegania wszelkim tego rodzaju działaniom w przyszłości, korygując wszelkie działania lub zaniechania, które doprowadziły do powiadomienia o możliwości uznania jej za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania połowów NNN.

3. Wniosek

W aktualnej sytuacji i po zapoznaniu się z wyżej wymienionymi okolicznościami Komisja stwierdza zatem, że niniejszym zostają zakończone działania w stosunku do Papui-Nowej Gwinei na mocy postanowień art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN w odniesieniu do wypełniania obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu i jej działań w celu zapobiegania, powstrzymywania i eliminowania połowów NNN. Właściwe organy zostały oficjalnie poinformowane przez Komisję.

Wyżej wymienione zakończenie działań nie wyklucza ewentualnego podjęcia przez Komisję lub Radę dalszych kroków w przyszłości, w przypadku gdyby stan faktyczny wykazał, że państwo nie wypełnia obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu, polegających na podejmowaniu działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 185 z 17.6.2014, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 1 października 2015 r.****w sprawie powiadomienia państwa trzeciego o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów**

(2015/C 324/10)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. WPROWADZENIE

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008 („rozporządzenie w sprawie połowów NNN”) ustanowiono unijny system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym (NNN) połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (2) W rozdziale VI rozporządzenia w sprawie połowów NNN określono procedury dotyczące uznania państw trzecich za niewspółpracujące, działań wobec takich państw (*démarches*), sporządzania wykazu takich państw, usunięcia z tego wykazu, publicznego dostępu do niego i wszelkich środków nadzwyczajnych.
- (3) Zgodnie z art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powinna powiadomić państwa trzecie o możliwości uznania ich za państwa niewspółpracujące. Takie powiadomienie ma charakter wstępny. Powiadomienie opiera się na kryteriach określonych w art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. Komisja powinna również podjąć wobec powiadamianych państw członkowskich wszelkie działania określone w art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. W szczególności Komisja powinna zawrzeć w powiadomieniu informacje dotyczące istotnych faktów i ustaleń leżących u podstaw takiego uznania, a także zapewnić tym państwom możliwość udzielenia odpowiedzi i dostarczenia dowodów przemawiających przeciwko takiemu uznaniu lub, w stosownych przypadkach, przedstawienia planu działania na rzecz poprawy sytuacji oraz środków już podjętych w celu jej naprawy. Komisja powinna wyznaczyć powiadamianym państwom trzecim odpowiedni czas na przedstawienie odpowiedzi na powiadomienie, a także wystarczający czas na naprawę sytuacji.
- (4) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powinna wskazać państwa trzecie, które uznaje za niewspółpracujące w zakresie zwalczania połowów NNN. Państwo trzecie należy uznać za niewspółpracujące, jeżeli nie wypełnia ono swoich obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu, polegających na podejmowaniu działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (5) Uznanie państw trzecich za niewspółpracujące powinno opierać się na przeglądzie wszelkich informacji określonych w art. 31 ust. 2 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (6) Zgodnie z art. 33 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Rada powinna sporządzić wykaz niewspółpracujących państw trzecich. W odniesieniu do tych państw mają zastosowanie między innymi środki określone w art. 38 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (7) Pojęcie odpowiedzialności państwa bandery i państwa nadbrzeżnego jest stale wzmocnione w ramach międzynarodowego prawa dotyczącego rybołówstwa i dziś jest pomyślane jako obowiązek „należytą staranności”, co oznacza obowiązek podejmowania wszelkich możliwych wysiłków i dołożenia wszelkich starań, aby zapobiec połowom NNN, w tym obowiązek podjęcia niezbędnych środków administracyjnych i egzekucyjnych w celu zapewnienia, by statki rybackie pływające pod banderą danego państwa, jego obywatele lub statki rybackie poławiające na jego wodach nie angażowali się w działania, które naruszają obowiązujące środki ochrony i zarządzania żywymi zasobami morza, a w przypadku naruszenia obowiązków współdziałania i przeprowadzenia konsultacji z innymi państwami w celu zbadania i w razie potrzeby nałożenia sankcji, które są wystarczające, by zniechęcić do naruszania przepisów i pozbawić sprawców korzyści wynikających z ich nielegalnej działalności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

- (8) Zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN świadectwa połowowe zatwierdzone przez państwa trzecie bandery są akceptowane, pod warunkiem że Komisja otrzymała powiadomienie o rozwiązaniach dotyczących wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać statki rybackie tych państw trzecich.
- (9) Zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja ma prowadzić współpracę administracyjną z państwami trzecimi w obszarach związanych z wdrożeniem przepisów tego rozporządzenia.

2. POSTĘPOWANIE DOTYCZĄCE PODMIOTU RYBOŁÓWCZEGO TAJWAN

- (10) Powiadomienie podmiotu rybołowczego Tajwan⁽¹⁾ (zwanego dalej „Tajwanem”) jako państwa bandery⁽²⁾ zgodnie z art. 20 rozporządzenia w sprawie połowów NNN zostało przyjęte przez Komisję w dniu 28 stycznia 2010 r.
- (11) W dniach 20–24 lutego 2012 r. przedstawiciele Komisji przy wsparciu ze strony Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa odbyli wizytę oceniającą w Tajwanie w ramach współpracy administracyjnej przewidzianej w art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN i sporządzono sprawozdanie z kontroli na miejscu.
- (12) Celem wizyty było zweryfikowanie informacji na temat wprowadzonych przez Tajwan rozwiązań w zakresie wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać jego statki rybackie, oraz informacji na temat środków podjętych przez Tajwan w celu wypełnienia obowiązków w zakresie zwalczania połowów NNN oraz wdrażania unijnego systemu świadectw połowowych.
- (13) W dniu 8 marca 2012 r. Tajwan przedłożył dodatkowe informacje, zaś w dniu 19 marca 2012 r. – uwagi do sprawozdania.
- (14) W dniu 2 lipca 2012 r. Tajwan przekazał dodatkowe informacje (statystyki dotyczące przywozu do Tajwanu i wywozu z niego produktów rybołówstwa w podziale na produkty rybołówstwa i państwo pochodzenia/przeznaczenia od 2010 r. do pierwszego kwartału 2012 r.).
- (15) W dniach 17–19 lipca 2012 r. Komisja przeprowadziła kolejną wizytę w Tajwanie w celu sprawdzenia działań podjętych przez Tajwan po pierwszej wizycie.
- (16) W dniu 14 grudnia 2012 r. między Tajwanem a Komisją odbyło się spotkanie techniczne, podczas którego przedstawiono zarys Krajowego planu działania Tajwanu w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania (KPD-NNN).
- (17) Po tym spotkaniu, w dniu 21 grudnia 2012 r., Komisja przedstawiła szczegółowy i pełny przegląd unijnych przepisów dotyczących kontroli, identyfikowalności i zarządzania rybołówstwem, a także w odniesieniu do realizowanej przez Unię polityki w zakresie połowów NNN.
- (18) W dniu 27 lutego 2013 r. Tajwan przedstawił wstępną wersję Krajowego planu działania.
- (19) W dniu 29 marca 2013 r. Tajwan przedłożył ostateczną wersję KPD-NNN oraz kopię tajwańskiego planu działań przeciwko połowom NNN w ramach współpracy Tajwanu i UE przeciwko połowom NNN.
- (20) W celu sprawdzenia działań podjętych przez Tajwan w dniu 27 lutego 2014 r. odbyło się spotkanie techniczne, z którego wnioski przesłano władzom Tajwanu w dniu 12 marca 2014 r.
- (21) W dniu 20 sierpnia 2014 r. Komisja przekazała szczegółowy przegląd uwag i komentarzy w odniesieniu do podjętych lub planowanych przez Tajwan działań w ramach KPD-NNN.
- (22) W dniu 23 października 2014 r. Tajwan przedłożył uaktualnioną wersję dokumentu „Progress on Cooperation of Combating IUU Fisheries Activities” („Postępy we współpracy w zakresie zwalczania połowów NNN”).
- (23) W celu sprawdzenia działań podjętych przez Tajwan między Komisją a Tajwanem w dniu 24 października 2014 r. odbyła się wideokonferencja, z której wnioski Komisja przesłała w dniu 31 października 2014 r.

⁽¹⁾ Odrębny obszar celny Tajwanu, Penchu, Kinmen i Matscu (chińskie Tajpej).

⁽²⁾ Termin „państwo” lub „kraj” w odniesieniu do podmiotu rybołowczego Tajwan są stosowane jedynie w kontekście rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

- (24) W dniu 28 października 2014 r. Tajwan przedstawił Krajowy plan działania na rzecz zarządzania zdolnością połowową (KPD-zdolność połowowa).
- (25) W dniu 17 grudnia 2014 r. Tajwan przedłożył szczegółowy plan w zakresie treści elektronicznych dzienników połowowych oraz zarys systemu stosowania deklaracji wyładunkowych.
- (26) W celu sprawdzenia działań podjętych przez Tajwan w dniu 18 grudnia 2014 r. miała miejsce wideokonferencja między Komisją a Tajwanem.
- (27) W dniu 19 stycznia 2015 r. Komisja przesłała przykładowy zestaw opublikowanych unijnych programów inspekcji oraz analizę braków wykrytych w świadectwach połowowych zatwierdzonych przez władze tajwańskie.
- (28) W dniu 11 lutego 2015 r. Tajwan przedstawił pisemne uwagi w sprawie analizy braków ujawnionych w zatwierdzonych świadectwach połowowych.
- (29) W dniach 27 lutego 2015 r., 13 marca 2015 r. i 18 marca 2015 r. Komisja przesłała wniosek o wizytę w Tajwanie, a także dalsze informacje związane z tą wizytą, kwestiami dotyczącymi świadectw połowowych oraz strategiami zarządzania rybołówstwem w celu rozwiązania problemów w zakresie połowów NNN.
- (30) W dniach 17 i 19 marca 2015 r. Tajwan przedstawił na piśmie swoje uwagi dotyczące świadectw połowowych, poważnych naruszeń przepisów, deklaracji wyładunkowych i kontroli przedsiębiorstw handlujących produktami rybołówstwa.
- (31) W celu sprawdzenia działań podjętych przez Tajwan w dniu 24 marca 2015 r. odbyła się kolejna wizyta służb Komisji w Tajwanie.
- (32) W dniach 7 kwietnia 2015 r., 14 maja 2015 r. i 4 sierpnia 2015 r. Tajwan przesłał pisemne uwagi dotyczące rejestracji zgodności z przepisami regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem, statków rybackich pływających pod banderą Tajwanu i świadectw połowowych. W dniu 10 sierpnia 2015 r. Komisja przedstawiła pisemne wyjaśnienia dotyczące stosowania świadectw połowowych.
- (33) W dniu 16 kwietnia 2015 r. Tajwan przedłożył pisemne uwagi dotyczące planu prac w zakresie zwalczania połowów NNN.
- (34) Sprawozdanie z wizyty przesłano do Tajwanu w dniu 27 maja 2015 r. W trakcie wizyty przedstawiciele Komisji stwierdzili, że w odniesieniu do najważniejszych niedociągnięć wykrytych od 2012 r. poczyniono niewielkie postępy lub nie poczyniono postępów w ogóle. Ponadto plan prac w zakresie zwalczania połowów NNN był niemożliwy do zrealizowania, a planowane prace miały trwać do roku 2017.
- (35) W dniu 29 czerwca 2015 r. Tajwan przedłożył pisemne uwagi do sprawozdania. W uwagach nie zawarto żadnego zobowiązania do rozwiązania zidentyfikowanych niedociągnięć w rozsądnym terminie.
- (36) Należy zauważyć, że Tajwan, ze względu na swój status polityczny, nie jest członkiem Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ). W związku z tym Tajwan nie podpisał ani nie ratyfikował żadnego z międzynarodowych porozumień dotyczących rybołówstwa, takich jak Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS), Porozumienie ONZ w sprawie zasobów rybnych (UNFSA), Porozumienie o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (Porozumienie FAO w sprawie zgodności). Niemniej jednak w okresie, w którym władze Tajwanu wchodziły w skład ONZ, podpisał on Konwencję genewską o morzu pełnym z 1958 r.⁽¹⁾ oraz Konwencję o morzu terytorialnym i morskim pasie przyległym z 1958 r.⁽²⁾ W celu przeprowadzenia oceny przestrzegania przez Tajwan jego międzynarodowych zobowiązań jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu, Komisja uznała za właściwe zastosowanie, oprócz porozumień, których Tajwan jest stroną, konwencji UNCLOS stanowiącej podstawowe obowiązujące międzynarodowe ramy prawne. Poprzez jej postanowienia kodyfikuje się istniejące wcześniej zasady prawa zwyczajowego i przyjmuje się prawie dosłowne brzmienie Konwencji o morzu pełnym oraz Konwencji o morzu terytorialnym i morskim pasie przyległym. Należy również zauważyć, że obowiązek państwa bandery do zachowania należytej staranności w odniesieniu do, między innymi, połowów NNN prowadzonych przez statki tego państwa stanowi część międzynarodowego prawa zwyczajowego.

(1) Informacje pochodzące ze strony internetowej:

https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XXI-2&chapter=21&lang=en#1

<https://treaties.un.org/pages/HistoricalInfo.aspx#China>

(2) Informacje pochodzące ze strony internetowej:

https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XXI-1&chapter=21&lang=en

<https://treaties.un.org/pages/HistoricalInfo.aspx#China>

- (37) Tajwan jest umawiającym się państwem członkowskim Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Południowego (CCSBT), Regionalnej Organizacji ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku (SPRFMO) oraz Komisji ds. Rybołówstwa na Północnym Pacyfiku (NPFC), a także współpracującym podmiotem niebędącym umawiającą się stroną Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC), Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego (IATTC) i Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT). Ponadto Tajwan jest zaproszonym ekspertem Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC).
- (38) W celu przeprowadzenia oceny przestrzegania przez Tajwan jego międzynarodowych zobowiązań jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu określonych w międzynarodowych porozumieniach wspomnianych w motywie 36 i ustanowionych przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem wspomniane w tym motywie, Komisja zgromadziła i przeanalizowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do celów takiej oceny. Główne wewnętrzne ramy prawne Tajwanu w zakresie zarządzania rybołówstwem stanowi ustawa o rybołówstwie (ogłoszona w listopadzie 1929 r. i zmieniona ostatnio w listopadzie 2012 r.) oraz szereg umów na szczeblu ministerialnym. Władze Tajwanu zaakceptowały konieczność zmiany ram prawnych w zakresie rybołówstwa oraz potrzebę opracowania nowego instrumentu.
- (39) Komisja wykorzystała także informacje pochodzące z dostępnych danych opublikowanych przez właściwe regionalne organizacje ds. rybołówstwa, jak również ogólnodostępne informacje.

3. MOŻLIWOŚĆ UZNANIA TAJWANU ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

- (40) Zgodnie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeprowadziła analizę obowiązków Tajwanu jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja wzięła pod uwagę kryteria określone w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

3.1. Powtarzające się przypadki prowadzenia przez statki połowów NNN oraz przepływów handlowych produktów pochodzących z połowów NNN oraz podjęte w związku z tym działania (art. 31 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (41) Na podstawie informacji uzyskanych podczas wizyt na miejscu oraz ogólnie dostępnych informacji Komisja ustaliła, że co najmniej 22 statki brały udział w połowach NNN w okresie od 2010 r. do 2015 r.
- (42) Jeden ze statków rybackich pływających pod banderą Tajwanu (Yu Fong 168) jest wciąż wymieniony w wykazie statków NNN WCPFC w związku z prowadzeniem w 2009 r. połowów bez zezwolenia w wyłącznej strefie ekonomicznej Wysp Marshalla i z naruszeniem środków ochrony i zarządzania⁽¹⁾. Tajwan wyjaśnił, że od 2009 r. statek ten nie jest pod jego kontrolą i że jedyne działanie, jakie organy mogłyby podjąć, to nałożenie sankcji za naruszanie przepisów dotyczących powrotu do portu. Tajwan wyjaśnił, że wielokrotnie nakładał takie sankcje, ale nie podał żadnych dodatkowych informacji. W tym względzie należy zauważyć, że w ustawie o rybołówstwie za takie naruszenie przewiduje się grzywnę w wysokości od 3 400 EUR do 8 500 EUR.
- (43) Na podstawie uzyskanych dowodów stwierdza się, że jeden statek rybacki pływający pod banderą Tajwanu został zatrzymany w 2015 r. na Wyspach Marshalla za prowadzenie nielegalnych połowów i zakłócanie działalności obserwatorów rybołówstwa⁽²⁾. Władze tajwańskie do tej pory nie nałożyły żadnych sankcji na ten statek rybacki ani na obywateli Tajwanu biorących udział w tych połowach lub w nie zaangażowanych. Jedynym działaniem, jakie podjęto, była kontynuacja dochodzenia w tej sprawie i poinformowanie Komisji, że sprawa została przekazana sądom Wysp Marshalla.
- (44) Komisja ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim poinformowała, że w roku 2013 i 2014 dwadzieścia statków pod banderą Tajwanu dopuściło się naruszeń środków ochrony i zarządzania państw nadbrzeżnych Oceanu Indyjskiego. Statki te prowadziły operacje: z nieoznakowanymi narzędziami połowowymi; przy braku na pokładzie oryginalnych dokumentów lub przy niepełnej dokumentacji związanej z połowami; z wygasłymi licencjami połowowymi; bez rozliczenia z ostatnim portem zawinięcia; bez licencji połowowej od państwa bandery; bez funkcjonującego lub prawidłowo funkcjonującego systemu monitorowania statków (VMS); obejmujące obcinanie płetw rekinom; obejmujące nielegalne przeładunki na morzu i bez zgłaszania przeładunków.

(1) Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 137/2014 z dnia 12 lutego 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 468/2010 ustanawiające unijny wykaz statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy (Dz.U. L 43 z 13.2.2014, s. 47).

(2) Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://www.radionz.co.nz/international/pacific-news/266070/arrests-in-marshalls-over-illegal-fishing>

- (45) Komisja przekazała Tajwanowi te informacje i wezwała jego władze do zbadania tych spraw. Agencja Rybołówstwa Tajwanu stwierdziła, że ze wstępnego dochodzenia wynika, iż wszystkie statki były należycie upoważnione do prowadzenia działalności na wodach państw nadbrzeżnych i nie stwierdzono żadnych problemów ze sprawozdawczością VMS lub ważnymi licencjami połowowymi. Władze tajwańskie nie wyjaśniły jednak, czy uzyskały te informacje od państw nadbrzeżnych ani czy zamierzają współpracować z odpowiednimi państwami nadbrzeżnymi w kwestiach dotyczących działalności tych statków, ich kapitanów, oficerów i załogi.
- (46) W odniesieniu do informacji określonych w motywach 42, 43 i 44 Komisja uważa, że Tajwan nie wywiązuje się ze swoich obowiązków państwa bandery, mających na celu zapobieganie braniu przez jego flotę udziału w działaniach NNN. W związku z tym przypomina się, że zgodnie z art. 94 ust. 2 lit. b) UNCLOS państwo bandery musi poddać jurysdykcji prawa wewnętrznego każdy statek, który pływa pod jego banderą, w tym działania jego kapitana, oficerów i załogi (zob. także art. 5 Konwencji genewskiej o morzu pełnym z 1958 r.⁽¹⁾). Zauważa się, że państwo bandery ma obowiązek podjęcia w odniesieniu do swoich obywateli wszelkich środków niezbędnych do ochrony żywych zasobów morza pełnego lub współpracy z innymi państwami podejmującymi takie środki. Ponadto – zgodnie z pkt 31, 32, 33, 35 i 38 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery⁽²⁾ – państwa bandery muszą wdrożyć systemy kontroli nad swoimi statkami i muszą dysponować systemem egzekwowania przepisów, w ramach którego m.in. wykrywa się naruszenia obowiązujących praw, przepisów lub międzynarodowych środków ochrony i zarządzania oraz podejmuje się działania związane z egzekwowaniem przepisów i stosowaniem skutecznych sankcji.
- (47) Na podstawie art. 31 ust. 4 lit. b) Komisja zbadała również środki podjęte przez Tajwan w odniesieniu do dostępu produktów rybołówstwa pochodzących z połowów NNN do jego rynku.
- (48) Komisja dokonała analizy dokumentacji i innych informacji dotyczących monitorowania i kontrolowania przez Tajwan produktów rybołówstwa pochodzących z połowów morskich, a także produktów przywożonych, wywożonych i będących przedmiotem handlu międzynarodowego. Po dokonaniu oceny Komisja jest zdania, że Tajwan nie może zagwarantować, iż produkty rybołówstwa trafiające do jego portów i zakładów przetwórczych nie pochodzą z połowów NNN. Władze tajwańskie nie były w stanie wykazać, że posiadają wszystkie niezbędne informacje wymagane w celu zagwarantowania legalności przywożonych i przetworzonych produktów przeznaczonych na rynek unijny. Główne elementy stanowiące podstawę oceny Komisji podsumowano poniżej.
- (49) Wizyty w latach 2012 i 2015 ujawniły, że Tajwan nie posiadał systemu identyfikowalności zdolnego do zapewnienia pełnej przejrzystości na każdym etapie transakcji połowowych, tj. połowów, przeładunku, wyładunku, przewozu, przetwarzania, wywozu i handlu. W 2012 r. Komisja odwiedziła podmioty gospodarcze i pośredników w celu dokonania oceny przejrzystości i identyfikowalności na tajwańskim rynku rybnym. Stwierdzono szereg uchybień, o których poinformowano władze i w odniesieniu do których nie podjęto jakichkolwiek działań następczych.
- (50) Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwa handlowe nie wprowadzają do swoich systemów rachunkowości informacji dotyczących identyfikowalności transakcji połowowych, a zatem nie ma pewności, że informacje zapisane w systemach organów odpowiadają temu, co zostało zapisane w systemach rachunkowości i produkcji przedsiębiorstw. Sytuacja ta osłabia wiarygodność łańcucha identyfikowalności na szczeblu przedsiębiorstwa. Naraża to również system na potencjalne nadużycia, umożliwiając podmiotom handlowym zgłaszanie zawyżonych ilości z błędnych świadectw połowowych i fałszowanie w ten sposób pochodzenia ryb. Ponadto elektroniczne bazy danych Tajwanu, które wspomagają systemy organów, są niekompletne, a kluczowe dokumenty w łańcuchu dostaw, takie jak deklaracje wyładunkowe, elektroniczne dzienniki pokładowe oraz informacje od wyznaczonych portów wciąż nie są w pełni rejestrowane lub w ogóle ich brakuje. Wskazuje to na braki w całym systemie identyfikowalności.
- (51) Ryzyko wadliwej identyfikowalności jest spotęgowane przez specyficzne warunki tajwańskiej floty. Tajwan posiada znaczną liczbę statków rybackich należących do floty dalekomorskiej (468 statków o pojemności brutto (GT) powyżej 100 ton oraz między 1 200 a 1 400 statków o pojemności brutto mniejszej niż 100 ton). Co więcej, obywatele Tajwanu dokonali inwestycji i eksploatują 238 statków rybackich pływających pod banderą zagraniczną. Tajwańskie statki rybackie należące do floty dalekomorskiej pływają na pełnym morzu i na wodach państw nadbrzeżnych. Jako bazy połowowe i wyładunkowe wykorzystują one porty państw trzecich i rzadko zawijają do portów macierzystych. Produkty rybołówstwa są wysyłane z łowisk na pełnym morzu lub na wodach państw nadbrzeżnych do Tajwanu do dalszego przetwarzania albo wysyłane z tajwańskich przedsiębiorstw handlowych do państw trzecich do dalszego przetwarzania. Brakuje współpracy między Tajwanem a organami państw trzecich i występują znaczne problemy ze zdolnością Tajwanu do monitorowania wielkości i zdolności połowowej floty. Sytuacja ta pozwala podmiotom gospodarczym i handlowcom, którzy mają

⁽¹⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: http://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/conventions/8_1_1958_high_seas.pdf

⁽²⁾ Dobrowolne wytyczne FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery, 2014, informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://www.fao.org/3/a-mk052e.pdf>

zamiar popełnić czyny niedozwolone, do działania z Tajwanu bez ryzyka wykrycia. Wciąż istnieje wysokie ryzyko, że tajwańskie statki działają z naruszeniem obowiązujących zasad ochrony i zarządzania, a tajwańskie przedsiębiorstwa handlowe sprzedają produkty pochodzące z niezadeklarowanych połowów w celu przetworzenia. Sytuacja ta zwiększa ryzyko, że produkty rybne przeznaczone na rynek unijny i produkowane z ryb pochodzących z Tajwanu pochodzą z połowów NNN.

- (52) Tajwan nie przestrzega wymogów mających na celu zapewnienie kompleksowego i skutecznego monitorowania i kontroli połowów oraz nadzoru nad nimi zgodnie z art. 94 UNCLOS, pkt 33 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery oraz pkt 24 międzynarodowego planu działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (MPD-NNN⁽¹⁾).
- (53) Władze Tajwanu opracowują systemy identyfikowalności w celu skutecznego monitorowania i kontroli ryb pochodzących z jego statków oraz późniejszych produktów rybołówstwa trafiających do jego portów do przetworzenia, a następnie wywozu. Prócz tego władze wprowadziły w tym roku plan strategiczny w celu audytu przedsiębiorstw handlowych. Niemniej jednak do chwili obecnej plan ten nie został wdrożony a audyt przedsiębiorstw handlowych w sektorze rybołówstwa nigdy nie został przeprowadzony. Brak audytów przeprowadzanych przez Agencję Rybołówstwa świadczy o niechęci do zapewnienia przejrzystości w łańcuchu dostaw oraz o zaniedbaniach w zakresie podjęcia środków wobec podmiotów gospodarczych bezpośrednio lub pośrednio uczestniczących w połowach NNN określonych w pkt 72–74 MPD-NNN.
- (54) W art. 11 ust. 2 i 3 Kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa FAO stanowi się, że międzynarodowy handel rybami i produktami rybołówstwa nie powinien zagrażać zrównoważonemu rozwojowi rybołówstwa, powinien być oparty na przejrzystych środkach, jak również na prostych i wszechstronnych przepisach ustawowych i wykonawczych oraz procedurach administracyjnych. Ponadto w art. 11 ust. 1 pkt 11 Kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa FAO przewiduje się, że państwa powinny zagwarantować, aby międzynarodowy i wewnętrzny handel rybami i produktami rybołówstwa odbywał się w zgodzie ze zdrowymi praktykami ochrony i zarządzania poprzez ulepszanie identyfikacji pochodzenia ryb i produktów rybołówstwa. MPD-NNN zawiera ponadto wytyczne dotyczące uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym środków rynkowych (pkt 65–76), które pomagają ograniczyć lub eliminować handel rybami i produktami rybnymi pozyskanymi z połowów NNN. Obserwowane przez Komisję systemy identyfikowalności (zob. motywy 48–53) wyraźnie świadczą o tym, że Tajwan nie podjął środków w celu zwiększenia przejrzystości swoich rynków, co pozwoliłoby zapobiec ryzyku, że produkty NNN będą przedmiotem handlu za pośrednictwem Tajwanu lub przez przedsiębiorstwa z siedzibą w Tajwanie.
- (55) W ramach przygotowań do wizyty w 2015 r. Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa (EFCA) przeanalizowała kilkaset świadectw połowowych przedstawionych na granicach Unii w odniesieniu do przesyłek pochodzących z Tajwanu. Te świadectwa połowowe zostały zatwierdzone przez tajwańskie organy odpowiedzialne za rybołówstwo na podstawie informacji uzyskanych od tajwańskich podmiotów gospodarczych. Skutki wyżej opisywanych problemów z systemami rejestracji danych uwidoczniają się w niżej wymienionych nieprawidłowościach (zob. motywy 56 i 57).
- (56) Analiza produktów poławianych przez statki pływające pod banderą Tajwanu wykazała następujące niespójności: świadectwa połowowe ze zmienionymi danymi lub bez wszystkich wymaganych danych; niespójne informacje dotyczące połowu, deklaracje kapitana, dzienniki połowowe, dokumenty statystyczne ICCAT, deklaracje zapewniania bezpieczeństwa delfinom, dane i daty dotyczące przeładunku, wyładunku i przetwarzania; brak dostępu do danych z VDS dotyczących rzeczywistego nakładu połowowego dla statków prowadzących działalność na Oceanie Spokojnym; brak rejestracji licencji z państw nadbrzeżnych; niespójności dotyczące statków do połowów i statków transportowych – zmiany nazw statków i statki niewymienione w unijnym wykazie zakładów zatwierdzonych pod względem sanitarnym; niezrozumiałe drogi handlu (tzn. ryby złowione w Oceanie Atlantyckim/Indyjskim, transportowane do Azji, przetwarzane i wywożone do Unii) oraz niepełne informacje na temat oświadczeń dotyczących przetwarzania oraz jednostronnej uzyskanej produkcji.
- (57) Komisja przedstawiła władzom tajwańskim szczegółowe informacje na temat wyników analizy EFCA. Władze zbadały sprawę i przedłożyły zadowolające odpowiedzi w odniesieniu do uzyskanej produkcji zgłaszanej w oświadczeniach dotyczących przetwarzania. Władze w pełni odnotowały tę kwestię i przyznały, że istnieje potrzeba aktualizacji przepisów wewnętrznych w celu rozwiązania problemów. Zapewniły również, że chcą współpracować z Komisją w zakresie korygowania procedur operacyjnych.
- (58) Sytuacja opisana w motywie 56 uwidacznia jak duże jest ryzyko, że przetworzone produkty rybołówstwa z Tajwanu i surowce rybne z Tajwanu pochodzą z połowów bezpośrednio związanych z działalnością NNN. Ponadto istnienie wyraźnych błędów, o których mowa w motywie 56, wskazuje, że Tajwan nie współpracował z innymi państwami i regionalnymi organizacjami ds. zarządzania rybołówstwem w zakresie przyjęcia odpowiednich środków rynkowych w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, jak określono w pkt 68 i 72 MPD-NNN.

(¹) Międzynarodowy plan działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa, 2001.

- (59) Informacje opisane w motywie 56 świadczą o tym, że produkty przetwarzane przez Tajwan lub będące po drodze przedmiotem handlu w Tajwanie nie spełniają przepisów dotyczących zrównoważonego zagospodarowania połowu, jak opisano w art. 11 Kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa FAO, i dalej wyjaśniają, że Tajwan nie wprowadził przepisów mających na celu zapewnienie właściwej współpracy z państwami trzecimi, na terytorium których jego statki połowią lub dokonują wyładunku, ani nie wdrożył środków, które zapewniają przejrzystość i identyfikowalność produktów na rynku zgodnie z pkt 67–69 i 71–72 MPD-NNN, aby zapewnić identyfikowalność ryb lub produktów rybnych.
- (60) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Tajwan, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i art. 31 ust. 4 lit. a) i b) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Tajwan nie wypełnił obowiązków spoczywających na nim jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do statków NNN i połowów NNN prowadzonych lub wspieranych przez statki rybackie pływające pod jego banderą lub przez jego obywateli oraz nie wypełnił obowiązków w odniesieniu do zapobiegania dostępowi do jego rynku produktów rybołówstwa pochodzących z połowów NNN.

3.2. Niewypełnienie obowiązku współpracy i egzekwowania prawa (art. 31 ust. 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (61) Na podstawie art. 31 ust. 5 lit. a) Komisja sprawdziła, w jakim stopniu Tajwan z nią współpracował, odpowiadając na pytania, przekazując informacje zwrotne i prowadząc dochodzenia w sprawach dotyczących połowów NNN i związanej z nimi działalnością.
- (62) Po wizycie odbytej w 2012 r. Komisja zwróciła się do Tajwanu z prośbą o współpracę w licznych kwestiach dotyczących zarządzania rybołówstwem, którymi należało pilnie się zająć. Są one wymienione poniżej. Ramy prawne i administracyjne w zakresie zarządzania rybołówstwem wymagały uaktualnienia poprzez przyjęcie zmienionej ustawy o rybołówstwie i kodeksu postępowania w zakresie połowów NNN (krajowego planu działania w zakresie połowów NNN) w celu transpozycji do prawa krajowego międzynarodowych i regionalnych przepisów dotyczących zarządzania rybołówstwem oraz niezobowiązujących zaleceń. Komisja zwróciła się do Tajwanu z prośbą o opracowanie spójnego i odstraszającego systemu sankcji wraz z rejestrem naruszeń i sankcji. Komisja zasugerowała poprawę ram monitorowania, kontroli i nadzoru (MKN), aby zapewnić kontrolę nad tajwańską flotą działającą na pełnym morzu i w wodach państw trzecich, jak również opracowanie dziennika połowowego oraz systemu rejestracji połowów i deklaracji wyładunkowych, określenie wyznaczonych portów oraz przygotowanie planu inspekcji w celu kontroli działalności połowowej, przeładunków i wyładunków. Należało poprawić skuteczność i przejrzystość systemu świadectw połowowych i identyfikowalności w odniesieniu do wywozu przeznaczzonego na rynek unijny.
- (63) Tajwan zareagował w 2013 r., opracowując KPD-NNN, a w 2014 r. – KPD-zdolność połowowa. Komisja i władze tajwańskie wymieniły liczne pisma oraz przeprowadziły liczne wideokonferencje i spotkania w sprawie tych dokumentów.
- (64) W odniesieniu do KPD-NNN analiza przeprowadzona przez Komisję wykazała, że chociaż propozycje zawarte w planie są zasadniczo właściwe, to termin jego wdrożenia jest zbyt długi i obejmuje działania aż do roku 2020. Biorąc pod uwagę wielkość tajwańskiej floty, która prowadzi działalność w ponad 30 państwach trzecich, oraz fakt, że tajwańskie statki rybackie są ważnymi dostawcami surowców do zakładów przetwórczych i producentów konserw, ważne jest, by Tajwan szybko wdrożył swoje działania w odniesieniu do MKN, obserwatorów, wyładunków i przeładunków oraz skutecznie uregulował w swojej ustawie o rybołówstwie kwestie dotyczące poważnych naruszeń i kontroli swoich obywateli.
- (65) W wyniku analizy KPD-zdolność połowowa przeprowadzonej przez Komisję stwierdzono, że plan ten nie zapewnia równowagi między zdolnościami kontrolnymi Tajwanu a liczbą tajwańskich statków dalekomorskich. Środki wprowadzone przez Tajwan (tj. dzienniki połowowe, elektroniczne dzienniki połowowe, system deklaracji wyładunkowych i system sprawozdawczości dotyczącej połowów, wyznaczone porty, inspekcje i kontrola wyładunków, przeładunków, wejścia na pokład, inspekcje statków, krajowe plany inspekcji/obserwacji i identyfikowalność) w celu monitorowania jego floty nie są wystarczające, ponieważ tylko częściowo obejmują one flotę dalekomorską, są tylko częściowo wdrożone lub są w fazie planów, które nie zostały jeszcze opracowane. Ponadto polityka ta nie zapewnia wymiernych celów w zakresie zarządzania ani wskazówek dotyczących poziomów nakładu połowowego, kwot, licencji, upoważnień do połowów dla statków państw trzecich, liczby statków podlegających regionalnym organizacjom ds. zarządzania rybołówstwem, ocen zasobów oraz celów lub doradztwa naukowego. Brakuje także analizy na temat powiązań między liczbą statków, liczbą licencji, wielkością połowów oraz dostępnymi zasobami finansowymi i ludzkimi niezbędnymi do kontrolowania i monitorowania tej gałęzi przemysłu. Brakuje jakichkolwiek poziomów referencyjnych w odniesieniu do osiągania celów polityki czy też metody opracowania takich wskaźników. Co więcej, przyszłe działania przedstawiono w sposób niejasny i nie zapewniają one żadnych wskazówek co do tego, jak i kiedy władze będą realizować tę politykę.

- (66) W latach 2012–2015 Komisja przedstawiła szczegółowe uwagi dotyczące różnych planów Tajwanu mających na celu rozwiązanie kwestii połowów NNN i podkreślała potrzebę podjęcia współpracy i działań naprawczych. Tajwan, nie kwestionując ustaleń Komisji, wielokrotnie zgłaszał potrzebę refleksji na temat działań i dodatkowego czasu na ich wdrożenie.
- (67) Wizyta w Tajwanie z 2015 r. wykazała niewielkie postępy lub brak postępów w problematycznych kwestiach, na które Komisja zwracała uwagę w latach 2012–2015 (jak opisano w motywie powyżej). Ustawa o rybołówstwie była nadal na etapie projektu; KPD-NNN miał być w procesie wdrażania, lecz w rzeczywistości nie wprowadzono jeszcze środków opisanych w niniejszej sekcji decyzji, a terminy ich wprowadzenia były niejasne; w dokumencie KPD-zdolność połowowa wciąż brakowało konkretnych celów i terminów wdrożenia działań. Postępy we wdrażaniu ram MKN były minimalne: elektroniczne dzienniki pokładowe obejmowały tylko część floty, nie określono wyznaczonych portów, deklaracje wyładunkowe obejmowały tylko połowy krajowe (istniały jedynie plany objęcia nimi w przyszłości floty dalekomorskiej) a środki kontroli przeładunków znajdowały się wciąż w fazie opracowywania. W sprawozdaniu Komisji z lipca 2012 r. przedstawiono szczegółowe informacje dotyczące różnych kwestii, o których mowa w tym motywie; są one identyczne z problemami stwierdzonymi podczas niedawnej wizyty w marcu 2015 r. W sprawozdaniu Komisji z marca 2015 r. ponownie wymieniono wszystkie kluczowe kwestie i zwrócono uwagę na ewentualne konsekwencje braku postępów.
- (68) Z tych powodów Komisja uważa, że Tajwanowi nie udało się rozwiązać wszystkich problemów stwierdzonych w latach 2012–2015.
- (69) Tajwan nie przyjął również ram prawnych przewidujących definicje połowów NNN i poważnych naruszeń zgodnie z rezolucją IOTC 11/03⁽¹⁾ i art. 25 ust. 4 konwencji WCPFC⁽²⁾. Ponadto Tajwan nie sprawował jurysdykcji w stosunku do swojej floty w sprawach administracyjnych i technicznych zgodnie z art. 94 UNCLOS (zob. także art. 5 Konwencji genewskiej o morzu pełnym z 1958 r.). Co więcej, nie dopełnił obowiązku wdrożenia przepisów pkt 31–33 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery. Ponadto Tajwan nie wdrożył postanowień pkt 24 MPD-NNN w odniesieniu do monitorowania i kontroli swojej floty oraz nadzoru nad nią.
- (70) Ogólnie władze Tajwanu były skłonne do współpracy i na ogół szybko odpowiadały na wnioski o udzielenie informacji lub weryfikację przekazywane zarówno przez państwa członkowskie jak i Komisję na podstawie art. 17 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008. Niektóre kwestie dotyczące dostępu państw członkowskich do informacji odnoszących się do danych VMS statków pływających pod banderą Tajwanu zostały rozstrzygnięte przy interwencji Komisji. Rzetelność odpowiedzi udzielanych przez władze Tajwanu podważają braki w ich systemach identyfikowalności (zob. sekcja 3.1 niniejszej decyzji).
- (71) Zgodnie z art. 31 ust. 5 lit. b) Komisja dokonała również analizy istniejących środków egzekucyjnych w celu zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania w Tajwanie.
- (72) W latach 2012–2015 Komisja podkreślała, że istnieje potrzeba, by Tajwan ogłosił nową ustawę o rybołówstwie. W obowiązującej ustawie zakres i poważne naruszenia nie są jasno zdefiniowane i nie przewiduje się poważniejszego naruszenia w przypadku powtarzających się wykroczeń. Obecne poziomy kar przewidziane w ustawie są niewystarczające, aby pozbawić duże statki handlowe korzyści pochodzących z potencjalnie niezgodnej z prawem działalności (maksymalne grzywny wynoszą ok. 9 000 EUR). Kary w swojej obecnej formie nie są kompleksowe pod względem zakresu ani wystarczająco surowe pod względem poziomu, aby spełniać funkcję odstraszającą. W ustawie brakuje również szczegółowych przepisów dotyczących obywateli, którzy wspierają działalność połowową NNN lub w niej uczestniczą. Rozporządzenie w sprawie tajwańskich inwestycji w działalność statków rybackich pływających pod banderą zagraniczną zawiera niektóre fakultatywne przepisy, przewidujące kary za ukrywanie pochodzenia ryb oraz eksploatację statków rybackich pływających pod banderą zagraniczną z naruszeniem zasad ustanowionych przez państwo bandery. Przewidziane kary pieniężne nie są jednak obowiązkowe i nie jest jasne, czy są one stosowane w przypadku, gdy inne państwa nie nałożyły na obywateli Tajwanu wystarczająco surowych grzywien za to samo naruszenie.
- (73) Ponadto nie ma jasnych ram prawnych dotyczących transpozycji środków ochrony i zarządzania regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem. Tajwańskie władze potwierdziły, że ramy prawne muszą zostać poddane przeglądowi, aby rozwiązać wyżej wspomniane kwestie. Tajwan zaznaczył także, że w pełni zobowiązuje się do zapewnienia, by jego statki rybackie, na które państwa nadbrzeżne nałożyły niewystarczająco surowe kary za naruszenia prawa, podlegały dalszym karom w Tajwanie. Władze tajwańskie zapowiedziały, że nowa ustawa o rybołówstwie będzie gotowa do końca 2014 r. Jednak do tej pory tak się nie stało. Tajwan nie wywiązuje się ze swoich obowiązków w zakresie nakładania skutecznych środków egzekucyjnych zgodnie z art. 94

(1) Rezolucja IOTC 11/03, informacje pochodzące ze strony internetowej: http://www.iotc.org/sites/default/files/documents/compliance/cmm/iotc_cmm_11-03_en.pdf

(2) Konwencja WCPFC, informacje pochodzące ze strony internetowej: <https://www.wcpfc.int/system/files/text.pdf>

UNCLOS (zob. także art. 5 Konwencji genewskiej o morzu pełnym z 1958 r.). Ponadto Tajwan nie przestrzega przepisów pkt 31–33, 35 i 38 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery i nie jest w stanie wykazać, że dysponuje odpowiednim systemem sankcji w celu zwalczania połowów NNN, jak zaleca się w pkt 21 MPD-NNN, ani że przyjął środków dotyczących obywateli podlegających jego jurysdykcji, którzy wspierają połowy NNN lub w nich uczestniczą, jak zaleca się w pkt 18 MPD-NNN.

- (74) Możliwości Tajwanu w zakresie MKN nie są wystarczające. Nie istnieje krajowy plan inspekcji w celu zapewnienia spójnej polityki w zakresie nadzoru i monitorowania działalności tajwańskiej floty. Konkretnie środki i narzędzia w zakresie MKN są wciąż niewystarczające, jak wyjaśniono w motywach 65 i 67, co sprawia, że tajwańskie środki egzekucyjne nie przyczyniają się w wystarczającym stopniu do zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania. Według dostępnych informacji Tajwan kontroluje jedynie 60 % swojej floty dalekomorskiej o pojemności brutto powyżej 100 ton, która działa poza wodami Tajwanu, włączając wszystkie statki rybackie do połowów okrężnicą. Przy określeniu wyznaczonych portów Tajwan współpracuje z ponad 30 państwami, ale do tej pory nie osiągnięto żadnych konkretnych ustaleń. We wrześniu 2014 r. Tajwan wprowadził nowy system deklaracji wyładunkowych i jest w trakcie jego modernizacji za pomocą nowych przepisów prawnych, jednak ten nowy system deklaracji wyładunkowych wciąż nie obejmuje wszystkich rodzajów statków należących do floty dalekomorskiej. Ponadto trwają prace nad opracowaniem skutecznego systemu kontroli przeładunków statków należących do floty dalekomorskiej.
- (75) Brak skutecznego systemu MKN świadczy o tym, że Tajwan nie jest w stanie monitorować działań połowowych na morzu, i podważa zdolność Agencji Rybołówstwa do skutecznego egzekwowania przepisów mających zastosowanie do różnych odnośnych obszarów morskich. Taka sytuacja w połączeniu z brakiem skutecznej współpracy z państwami trzecimi w odniesieniu do wyznaczonych portów i przeładunków zwiększa ryzyko prowadzenia połowów NNN przez statki z Tajwanu. W związku z tym Komisja uważa, że Tajwan nie zapewnia kompleksowego i skutecznego systemu MKN w odniesieniu do statków rybackich pływających pod jego banderą. Niewdrożenie przez Tajwan skutecznego systemu MKN ma negatywny wpływ na zgodność z art. 94 UNCLOS (zob. także art. 5 Konwencji genewskiej o morzu pełnym z 1958 r.). Oznacza to również nieprzestrzeganie zaleceń z pkt 33 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery oraz pkt 24 MPD-NNN.
- (76) Na podstawie informacji uzyskanych podczas wizyt, które przedstawiciele Komisji odbyli w 2012 i 2015 r. oraz rozmów z władzami tajwańskimi, które przeprowadzono w latach 2012–2015, Komisja wnioskuje, iż nie można uznać, że organom Tajwanu brakuje zasobów finansowych, lecz raczej niezbędnego otoczenia prawno-administracyjnego gwarantującego sprawne i skuteczne wypełnianie przez Tajwan obowiązków państwa bandery, państwa portu i państwa zbytu.
- (77) Należy przypomnieć, że Tajwan, ze względu na swój status polityczny, nie jest członkiem Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ). Na podstawie statystyk według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ, które Tajwan opracował z zastosowaniem metodologii ONZ, Tajwan uznaje się za państwo o wysokim stopniu rozwoju społecznego (21. miejsce wśród 188 państw⁽¹⁾).
- (78) Biorąc pod uwagę te elementy, Komisja uważa, że Tajwanowi nie brakuje środków finansowych do wykonywania przez niego obowiązków państwa bandery, państwa portu i państwa zbytu, lecz raczej niezbędnych instrumentów prawnych i administracyjnych w celu zapewnienia sprawnego i skutecznego wykonywania tych obowiązków.
- (79) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji oraz na podstawie faktów ustalonych przez Komisję i oświadczeń złożonych przez Tajwan, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Tajwan nie wypełnił obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do współpracy oraz działań egzekucyjnych.

3.3. Niewdrożenie przepisów międzynarodowych (art. 31 ust. 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (80) Tajwan nie podpisał ani nie ratyfikował żadnego z międzynarodowych porozumień, które w szczególności regulują dziedzinę rybołówstwa. Jak wyjaśniono w motywie 36, uznaje się, że Tajwan jest objęty przepisami prawa zwyczajowego, a także obowiązkiem zachowania należytej staranności w odniesieniu do swoich statków rybackich prowadzących połowy NNN. Tajwan jest umawiającym się państwem członkowskim Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Południowego (CCSBT), Regionalnej Organizacji ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku (SPRFMO) oraz Komisji ds. Rybołówstwa na Północnym Pacyfiku (NPFC), a także współpracującym podmiotem niebędącym umawiającą się stroną Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC), Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego (IATTC) i Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT). Ponadto Tajwan jest zaproszonym ekspertem Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC).
- (81) Zgodnie z art. 31 ust. 6 lit. b) Komisja przeanalizowała wszystkie informacje dotyczące statusu Tajwanu jako umawiającej się strony CCSBT, SPRFMO i NPFC, jako współpracującego podmiotu niebędącego umawiającą się stroną WCPFC, IATTC, ICCAT oraz jako zaproszonego eksperta IOTC.

⁽¹⁾ <http://eng.stat.gov.tw/ct.asp?xItem=25280&ctNode=6032&mp=5>

- (82) Komisja przeanalizowała również wszelkie informacje, które uznała za istotne w odniesieniu do zgody Tajwanu na stosowanie środków ochrony i zarządzania przyjętych przez WCPFC, IATTC, ICCAT, CCSBT, SPRFMO i IOTC.
- (83) Według informacji pochodzących ze sprawozdania IOTC w sprawie zgodności Tajwanu z przepisami sporządzonego w dniu 23 marca 2015 r.⁽¹⁾, w 2014 r. pojawiło się kilka powtarzających się kwestii dotyczących zgodności z przepisami. W szczególności – według dostępnych informacji – Tajwan nie dostarczył wszystkich obowiązkowych informacji zgodnie z normą IOTC w sprawie wykazu statków do połowów tuńczyka tropikalnego w 2006 r., jak wymaga tego rezolucja IOTC 12/11. Ponadto w 2007 r. Tajwan nie przedłożył wszystkich obowiązkowych informacji zgodnie z normą IOTC w sprawie wykazu statków do połowów włócznika i tuńczyka białego, jak wymaga tego rezolucja IOTC 12/11. Nie przedstawił on również wszystkich obowiązkowych informacji zgodnie z normą IOTC w sprawie wykazu uprawnionych statków o długości całkowitej 24 metrów lub więcej, jak wymaga tego rezolucja IOTC 14/04. Co więcej, Tajwan nie zgłosił częstotliwości rozmiarów w połowach przy użyciu takli zgodnie z normą IOTC, jak wymaga tego rezolucja 10/02. Nie zgłosił także częstotliwości rozmiarów w połowach rekina zgodnie z normą IOTC, jak wymaga tego rezolucja 05/05. Nie przedstawił również sprawozdania obserwatora, jak wymaga tego rezolucja 11/04. Ponadto Tajwan nie przedłożył sprawozdania podsumowującego VMS, jak wymaga tego rezolucja 12/13, nie wdrożył oznakowania narzędzi połowowych biernych zgodnie z rezolucją 13/02 ani nie przedstawił szczegółowego sprawozdania w sprawie przeładunków dokonywanych w porcie wymaganego na mocy rezolucji 12/05. Ustalono również, że Tajwan nie przestrzegał rezolucji IOTC 14/06.
- (84) W związku z tym w 2014 r. IOTC uznała, że Tajwan wielokrotnie naruszył przepisy, ponieważ odnotowano, że wśród jego floty czterdzieści osiem taklowców do połowów tuńczyka na dużą skalę dokonało w 2014 r. powtarzających się naruszeń, a w przypadku trzydziestu ośmiu z nich możliwe wykroczenia odnotowano także w 2013 r.⁽²⁾
- (85) Ustalono również, że Tajwan wciąż musi zająć się sprawami dotyczącymi połowów NNN w 2013 r., w które zaangażowany był statek pływający pod banderą Tajwanu i jego obywatel (zob. motyw 86).
- (86) Należy przypomnieć, że według informacji pochodzących ze sprawozdania IOTC w sprawie zgodności Tajwanu z przepisami, sporządzonego w dniu 26 kwietnia 2014 r.⁽³⁾, IOTC uznała, że Tajwan nie dopełnił swoich obowiązków wynikających z rezolucji IOTC 12/05. Ścisłej mówiąc, w 2013 r. IOTC uznała, że Tajwan wielokrotnie naruszył przepisy, ponieważ odnotowano, że wśród jego floty sto dwa taklowce do połowów tuńczyka na dużą skalę dokonały w 2013 r. powtarzających się naruszeń, a w przypadku trzydziestu czterech z nich możliwe wykroczenia odnotowano także w 2012 r. Ponadto Tajwan nie dostarczył dowodów, że w przypadku jednego statku (pod nazwą „MAN YIH FENG”), znajdującego się w tymczasowym wykazie statków NNN IOTC⁽⁴⁾, przeprowadzono odpowiednie kontrole i nałożono odpowiednio surowe kary.
- (87) Po wizycie w 2015 r. Tajwan poinformował Komisję, iż rozumie znaczenie kwestii związanych z przeładunkiem statków rybackich prowadzących połowy na dużą skalę, i wyjaśnił, że podjęte zostały środki w celu zakazania przeładunków, zagwarantowania, że stosowane są ważne licencje połowowe, oraz w celu dystrybucji wśród statków nowych dzienników pokładowych. Tajwan potwierdził również potrzebę działania w kwestiach takich jak dane dotyczące wielkości rekinów, sprawozdanie obserwatora, oznakowanie narzędzi połowowych biernych i szczegółowe sprawozdanie z przeładunku w porcie.
- (88) Problemy Tajwanu z IOTC pogłębia fakt, że Tajwan ma dużą flotę dalekomorską i według szacunków 73 % przeładunków na morzu na obszarze IOTC prowadzonych jest przez statki tajwańskie⁽⁵⁾.
- (89) Problemy ze zgodnością Tajwanu z przepisami IOTC wskazują, że Tajwan nie wypełnił swoich obowiązków jako państwa bandery określonych w art. 94 UNCLOS (zob. także art. 5 Konwencji genewskiej o morzu pełnym z 1958 r.). Ponadto Tajwan nie przestrzega zatem zaleceń z pkt 31–33, 35 i 38 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery oraz pkt 24 MPD-NNN.
- (90) Komisja przeanalizowała również udostępniane przez ICCAT informacje dotyczące przestrzegania przez Tajwan zasad ICCAT i wywiązywania się z obowiązków w zakresie MKN. W tym celu Komisja wykorzystwała tabele ICCAT w odniesieniu do kwestii potencjalnych niezgodności wynikających z regionalnych programów obserwacyjnych ICCAT, które wykryto podczas obserwacji prowadzonych przez regionalnych obserwatorów ICCAT⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Sprawozdanie IOTC w sprawie zgodności Tajwanu z przepisami, dok. nr IOTC-2015-CoC12-CR36, 23 marca 2015 r.

⁽²⁾ IOTC dok. nr IOTC-2015-CoC12-08c Add_1, 27 marca 2015 r.

⁽³⁾ IOTC dok. nr IOTC-2014-CoC11-08c Add_1, 26 kwietnia 2014 r.

⁽⁴⁾ Sprawozdanie z jedenastego posiedzenia Komitetu ds. Zgodności, Colombo, Sri Lanka, 26–28 maja 2014 r., s. 14–15.

⁽⁵⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej:

http://www.iotc.org/sites/default/files/documents/2015/03/IOTC-2015-CoC12-04bE_-_IOTC_ROP_-_Contractors_Report.pdf

⁽⁶⁾ Regionalny program obserwacyjny ICCAT i odpowiedzi, 5 listopada 2014 r., COC-305/2014, s. 33–49.

- (91) Z danych za 2014 r. dostępnych od ICCAT wynika, że tajwańskie statki nie przedstawiły obserwatorom ICCAT ważnych zezwoleń na przeładunek ani aktualnych wersji deklaracji przeładunkowej (wcześniejsze wersje, których użyto, nie zawierały ostatnich zmian, takich jak wprowadzenie odniesienia do stada i obszaru). Ponadto tajwańskie statki nie były w stanie przedstawić ważnych upoważnień do prowadzenia połowów na obszarze ICCAT; stwierdzono także liczne przypadki niezgodności w odniesieniu do dzienników połowowych, np. dzienniki połowowe, które nie zostały oprawione (naruszenie zalecenia 03-13), i karty z dzienników połowowych, które nie były ponumerowane (naruszenie zalecenia ICCAT 11-01, załącznik 1). Ponadto stwierdzono nieprzestrzeganie obowiązków dotyczących oznakowania i VMS oraz niespójności w procesie przekazywania informacji obserwatorom ICCAT.
- (92) Należy także przypomnieć, że w 2014 r. ICCAT wystosowała do Tajwanu pismo ostrzegawcze⁽¹⁾ w związku z możliwym przeładunkiem na morzu oraz możliwą działalnością NNN prowadzoną przez obywateli Tajwanu, w szczególności w odniesieniu do kontroli nad połowami i niespójnościami między deklaracjami połowowymi oraz ogółem wszystkich zgłaszanych połowów.
- (93) Po wizycie w 2015 r. Tajwan twierdził, że w latach 2007–2012 i w roku 2014 spełniał wszystkie zasady ICCAT. W odniesieniu do stwierdzonych kwestii niezgodności dotyczących roku 2013 Tajwan twierdził, że zastosował wszystkie odpowiednie środki w celu rozwiązania kwestii ICCAT i w związku z tym ICCAT nie podjęła następnie żadnych działań.
- (94) W odniesieniu do WCPFC zauważa się, że Komisja i władze tajwańskie omówiły podczas wizyty w 2015 r. zgodność Tajwanu ze środkami ochrony i zarządzania przyjętymi przez tę organizację regionalną.
- (95) Tajwan wyjaśnił Komisji, że włączył konwencję WCPFC oraz środki ochrony i zarządzania do krajowego systemu prawnego i że pracuje nad rozwiązaniem szeregu stwierdzonych przypadków nieprzestrzegania przepisów w odniesieniu do środków ochrony i zarządzania WCPFC.
- (96) Należy również zauważyć, że podczas swojej 10. sesji Komitet Naukowy WCPFC podkreślił kwestię luk w zakresie danych dotyczących tajwańskiej floty połowiającej okrężnicą i poprosił Tajwan o przygotowanie na 11. sesję Komitetu Naukowego dokumentu zawierającego opis metodyki stosowanej do oszacowania połowów gatunków tuńczyka w ramach zagregowanych danych dostarczonych do WCPFC dotyczących połowów okrężnicą⁽²⁾.
- (97) Informacje udostępnione przez SPRFMO⁽³⁾ wskazują, że w odniesieniu do 2014 r. Tajwan nie przestrzegał norm dotyczących gromadzenia, zgłaszania, weryfikacji i wymiany danych (środek ochrony i zarządzania 2.02 (1e)) i nie spełnił w pełnym zakresie wymagań dotyczących danych o wyładunkach i przeładunkach (środek ochrony i zarządzania 2.02 (1d)).
- (98) Po wizycie w 2015 r. Tajwan poinformował Komisję, że ze względu na kwestie ochrony danych krajowych był on zobowiązany dostarczyć streszczenie danych dotyczących środka ochrony i zarządzania 2.02 (1e). Tajwan wyjaśnił również, że nastąpiła jedynie częściowa niezgodność ze środkiem ochrony i zarządzania 2.02 (1d).
- (99) Problemy ze zgodnością Tajwanu z przepisami WCPFC i SPRFMO wskazują, że Tajwan nie wypełnił swoich obowiązków jako państwa bandery określonych w art. 94 UNCLOS (zob. także art. 5 Konwencji genewskiej o morzu pełnym z 1958 r.). Ponadto Tajwan nie przestrzegał zaleceń z pkt 31–33, 35 i 38 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery oraz pkt 24 MPD-NNN.
- (100) Uwzględniając sytuację wyjaśnioną w niniejszej części decyzji oraz na podstawie stanu faktycznego ustalonego przez Komisję i oświadczeń złożonych przez Tajwan, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Tajwan nie wypełnił obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do międzynarodowych przepisów, regulacji oraz środków ochrony i zarządzania.

3.4. Szczególne ograniczenia krajów rozwijających się (art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (101) Należy przypomnieć, że Tajwan, ze względu na swój status polityczny, nie jest członkiem Organizacji Narodów Zjednoczonych. Na podstawie statystyk według wskaźnika rozwoju społecznego, które Tajwan opracował z zastosowaniem metodologii ONZ, Tajwan uznaje się za państwo o wysokim stopniu rozwoju społecznego (21. miejsce wśród 188 państw)⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Pismo ostrzegawcze z dnia 13 lutego 2014 r.

⁽²⁾ Sprawozdanie podsumowujące z 10. sesji zwyczajnej Komitetu Naukowego WCPFC, pkt 82.

⁽³⁾ Ocena zgodności członków i współpracujących podmiotów niebędących umawiającymi się stronami, 2. posiedzenie Komitetu ds. Zgodności i Zagadnień Technicznych, Auckland, Nowa Zelandia, 30–31 stycznia 2015 r.

⁽⁴⁾ <http://eng.stat.gov.tw/ct.asp?xItem=25280&ctNode=6032&mp=5>

- (102) Należy odnotować, że powiadomienie Tajwanu jako państwa bandery zostało przyjęte przez Komisję zgodnie z art. 20 rozporządzenia w sprawie połowów NNN w dniu 28 stycznia 2010 r. Tajwan potwierdził, zgodnie z wymogami art. 20 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że ma on krajowe ustalenia w zakresie wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać jego statki rybackie.
- (103) Biorąc pod uwagę wyżej wymieniony ranking według wskaźnika rozwoju społecznego oraz spostrzeżenia poczynione podczas wizyt w latach 2012–2015, nie istnieją dowody wskazujące na to, że niewypełnienie przez Tajwan jego obowiązków na mocy prawa międzynarodowego jest wynikiem niskiego poziomu rozwoju. Nie ma namacalnych dowodów umożliwiających powiązanie niedociągnięć w zakresie monitorowania i kontroli połowów oraz nadzoru nad nimi ze słabymi możliwościami i infrastrukturą. Tajwan nigdy nie twierdził, że ograniczenia rozwojowe wpływają na jego zdolność do zapewnienia skutecznych systemów zarządzania i kontroli, i nigdy nie zwrócił się o wsparcie ze strony Unii.
- (104) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji oraz na podstawie faktów ustalonych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez to państwo, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że poziom rozwoju Tajwanu nie ma negatywnego wpływu na jego stopień zaawansowania i ogólną działalność w odniesieniu do rybołówstwa.

4. WNIOSKI DOTYCZĄCE MOŻLIWOŚCI UZNANIA PAŃSTWA TRZECIEGO ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE

- (105) Biorąc pod uwagę wnioski wyciągnięte w odniesieniu do niewywiązania się przez Tajwan z obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nabrzeżnym lub państwie zbytu oraz w odniesieniu do niepodjęcia działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zgodnie z art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, Tajwan należy powiadomić o możliwości uznania go przez Komisję za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania połowów NNN.
- (106) Zgodnie z art. 32 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powinna powiadomić Tajwan o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie. Komisja powinna również podjąć wobec Tajwanu wszelkie działania określone w art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. W celu zapewnienia sprawnego zarządzania należy ustalić okres, w którym wymienione państwo może odpowiedzieć na piśmie na powiadomienie i dokonać naprawy sytuacji.
- (107) Ponadto należy stwierdzić, że powiadomienie Tajwanu o możliwości uznania go za państwo niewspółpracujące nie wyklucza ani nie powoduje automatycznie żadnego późniejszego działania podejmowanego przez Komisję lub Radę na potrzeby określenia i ustanowienia wykazu państw niewspółpracujących,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Niniejszym powiadamia się Tajwan o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2015 r.

W imieniu Komisji

Karmenu VELLA

Członek Komisji

Nowa strona narodowa obiegowych monet euro

(2015/C 324/11)

Strona narodowa nowej obiegowej monety okolicznościowej o nominale 2 euro emitowanej przez San Marino

Obiegowe monety euro mają status prawnego środka płatniczego w całej strefie euro. W celu poinformowania ogółu społeczeństwa, a także podmiotów obracających monetami w ramach swojej działalności Komisja ogłasza opis wszystkich nowych wzorów monet euro ⁽¹⁾. Zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 10 lutego 2009 r. ⁽²⁾ państwom członkowskim strefy euro oraz państwom, które zawarły układ monetarny z Unią Europejską przewidujący emisję monet euro, przysługuje prawo do emisji okolicznościowych obiegowych monet euro, przy czym emisja ta musi spełniać określone warunki, a w szczególności monety muszą mieć nominalną wartość 2 euro. Monety okolicznościowe mają parametry techniczne zwykłych obiegowych monet o nominale 2 euro, lecz na ich stronie narodowej znajduje się wzór okolicznościowy mający istotne symboliczne znaczenie dla danego państwa lub całej Europy.

Państwo emitujące: San Marino

Upamiętniane wydarzenie: 25. rocznica zjednoczenia Niemiec

Opis motywu: Motyw przedstawia Bramę Brandenburską, która w okresie zimnej wojny znajdowała się w Berlinie Wschodnim, w dwóch postaciach zachodzących na siebie jak palce dwóch rąk, co ma symbolizować zjednoczenie obu części Berlina. Po lewej stronie widnieje znak mennicy „R” oraz inicjały artysty „ES” (Erik Spiekermann). W okręgu wokół umieszczono napis: „25° ANNIVERSARIO DELLA RIUNIFICAZIONE DELLA GERMANIA 1990-2015” (25. rocznica zjednoczenia Niemiec) oraz państwo i rok emisji „San Marino MMXV”.

Na zewnętrznym otoku monety umieszczonych jest 12 gwiazd flagi europejskiej.

Planowany nakład: 100 000

Data emisji: wrzesień 2015 r.

⁽¹⁾ Zob. Dz.U. C 373 z 28.12.2001, s. 1, zawierający odniesienie do wszystkich stron narodowych monet, które zostały wyemitowane w 2002 r.

⁽²⁾ Zob. konkluzje Rady ds. Gospodarczych i Finansowych z dnia 10 lutego 2009 r. i zalecenie Komisji z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących narodowych stron i emisji monet euro przeznaczonych do obiegu (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 52).

Nowa strona narodowa obiegowych monet euro

(2015/C 324/12)

Strona narodowa nowej obiegowej monety okolicznościowej o nominale 2 euro emitowanej przez Grecję

Obiegowe monety euro mają status prawnego środka płatniczego w całej strefie euro. W celu poinformowania ogółu społeczeństwa, a także podmiotów obracających monetami w ramach swojej działalności Komisja ogłasza opis wszystkich nowych wzorów monet euro ⁽¹⁾. Zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 10 lutego 2009 r. ⁽²⁾ państwom członkowskim strefy euro oraz państwom, które zawarły układ monetarny z Unią Europejską przewidujący emisję monet euro, przysługuje prawo do emisji okolicznościowych obiegowych monet euro, przy czym emisja ta musi spełniać określone warunki, a w szczególności monety muszą mieć nominalną wartość 2 euro. Monety okolicznościowe mają parametry techniczne zwykłych obiegowych monet o nominale 2 euro, lecz na ich stronie narodowej znajduje się wzór okolicznościowy mający istotne symboliczne znaczenie dla danego państwa lub całej Europy.

Państwo emitujące: Grecja

Upamiętniane wydarzenie: 75. rocznica śmierci Spyrosa Louisa

Opis motywu: Na monecie widnieje Spyros Louis oraz zdobyty przez niego puchar na tle Stadionu Panateńskiego. Wzdłuż wewnętrznej krawędzi umieszczono nazwę państwa emitującego „REPUBLIKA GRECKA” oraz napis „75. ROCZNICA ŚMIERCI SPYROSA LOUISA” (w języku greckim). Nad pucharem widnieje rok emisji „2015”, a po jego prawej stronie palmeta (znak Mennicy Greckiej). W dolnej części motywu znajduje się monogram artysty (George Stamatopoulos).

Na zewnętrznym otoku monety umieszczonych jest dwanaście gwiazd flagi europejskiej.

Planowany nakład: 750 000

Data emisji: trzeci kwartał 2015 r.

⁽¹⁾ Zob. Dz.U. C 373 z 28.12.2001, s. 1, zawierający odniesienie do wszystkich stron narodowych monet, które zostały wyemitowane w 2002 r.

⁽²⁾ Zob. konkluzje Rady ds. Gospodarczych i Finansowych z dnia 10 lutego 2009 r. i zalecenie Komisji z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących narodowych stron i emisji monet euro przeznaczonych do obiegu (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 52).

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.7678 – Equinix/Telecity)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2015/C 324/13)

1. W dniu 24 września 2015 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Equinix Inc. („Equinix”, Stany Zjednoczone) przejmie, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Telecity Group plc. („Telecity”, Zjednoczone Królestwo) w drodze zakupu akcji.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
 - w przypadku Equinix: świadczenie usług przez centra danych i usług powiązanych, takich jak usługi połączeń wzajemnych w ramach operacji na skalę ogólnosiwiatową w 15 krajach,
 - w przypadku Telecity: świadczenie usług przez centra danych i usług powiązanych, takich jak usługi połączeń wzajemnych w ramach operacji w 10 krajach i w Turcji.
3. Po wstępnej analizie Komisja Europejska uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja Europejska zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: M.7678 – Equinix/Telecity, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Brussels
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 (rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw).

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.7809 – Grosvenor/PSPIB/nieruchomość w Mediolanie)
Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2015/C 324/14)

1. W dniu 23 września 2015 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Grosvenor Investments Limited należące do międzynarodowej Grosvenor Group Limited („Grosvenor”, Zjednoczone Królestwo) oraz przedsiębiorstwo PSPLUX S.à.r.l. należące do Public Sector Pension Investment Board („PSPIB”, Kanada) przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad nieruchomością zlokalizowaną w Mediolanie (Włochy).
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
 - w przypadku Grosvenor: prywatna grupa z sektora nieruchomości, która posiada nieruchomości zarządza nimi i prowadzi działalność deweloperską oraz inną działalność w zakresie nieruchomości,
 - w przypadku PSPIB: inwestycje w fundusze emerytalne kanadyjskiej federalnej służby publicznej, kanadyjskich sił zbrojnych, Kanadyjskiej Królewskiej Policji Konnej. Przedsiębiorstwo to zarządza zróżnicowanym, globalnym portfolio akcji, obligacji i innych papierów wartościowych o stałym dochodzie oraz inwestycji na rynku niepublicznych instrumentów kapitałowych, na rynku nieruchomości, infrastruktury i zasobów naturalnych.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie 10 dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: +32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: M.7809 – Grosvenor/PSPIB/nieruchomość w Mediolanie, na poniższy adres:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 (rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

Publikacja wniosku w sprawie zmian zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych

(2015/C 324/15)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 51 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 ⁽¹⁾.

JEDNOLITY DOKUMENT

„COCHINILLA DE CANARIAS”

Nr UE: ES-PDO-0005-01302 – 22.1.2015

ChOG (X) ChNP ()

1. Nazwa

„Cochinilla de Canarias”

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie

Hiszpania

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego**3.1. Typ produktu**

Klasa 2.12. Koszenila

3.2. Opis produktu, do którego odnosi się nazwa podana w pkt 1

Surowy produkt (nazywany potocznie koszenilą) pochodzenia zwierzęcego wytwarzany na Wyspach Kanaryjskich w procesie naturalnego suszenia dorosłych samic czerwca kaktusowego (*Dactylopius coccus*), czyli owadów z rzędu pluskwiaków i nadrodziny czerwce, po ich uprzednim zebraniu z pędów opuncji figowej (*Opuntia ficus indica*).

Produkt „Cochinilla de Canarias” odznacza się następującymi cechami charakterystycznymi:

Właściwości fizykochemiczne:

Produkt ma postać stałą, złożoną z granulowanych odwłoków samic owada. Ich kształt jest nieregularny, owalny i segmentowany.

Granulki mogą być różnej wielkości, ale ich długość nie może przekraczać 1 cm.

Wilgotność: mniejsza lub równa 13 %.

Zawartość kwasu karminowego: wyższa lub równa 19 % w suchej masie.

Właściwości organoleptyczne:

Produkt ma strukturę granulowaną i jest suchy w dotyku.

Jego barwa może przybierać odcień od ciemnoszarego po czarny z czerwonymi i białymi akcentami, których źródłem jest przypominający bawełniane włókno wosk chroniący odwłok owada.

3.3. Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego) i surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych)

Czerwce żywią się tkanką rośliny-gospodarza (*Opuntia ficus indica*, która jest także klasyfikowana jako *Opuntia maxima* lub *Opuntia tormentosa*), która została introdukowana na Wyspach Kanaryjskich przed początkiem XIX w. i naturalizowana na wszystkich wyspach archipelagu ze względu na swoją wartość dla rolnictwa, związaną z chowem czerwców.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

3.4. Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym

Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym:

- uprawa rośliny-gospodarza,
- zaszczerpienie, rozwój i zbiórka owadów,
- suszenie przesianego produktu oraz jego przygotowanie do pakowania.

3.5. Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itp. produktu, do którego odnosi się zarejestrowana nazwa

Produkt pakowany jest w worki z juty lub podobnego materiału, najlepiej z włókna naturalnego, umożliwiającego wentylację produktu.

Ze względu na cechy charakterystyczne koszenili, która jest surowym produktem pochodzenia zwierzęcego, pozyskiwanym w drodze naturalnego suszenia owadów i odznaczającym się szczególnymi właściwościami fizykochemicznymi i organoleptycznymi, pakowanie powinno następować jak najszybciej po suszeniu i przesiewaniu. Dlatego też produkt końcowy powinien być pakowany na obszarze geograficznym Wysp Kanaryjskich, a konkretnie w miejscu produkcji, co pozawala uniknąć jakiegokolwiek zmiany właściwości fizykochemicznych i organoleptycznych produktu i zagwarantować jego jakość.

3.6. Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania produktu, do którego odnosi się zarejestrowana nazwa

Obowiązkowe jest umieszczenie na opakowaniu w sposób widoczny wspólnotowego symbolu „chronionej nazwy pochodzenia” oraz wskazanie samej chronionej nazwy pochodzenia „Cochinilla de Canarias”.

4. Zwięzłe określenie obszaru geograficznego

Obszar geograficzny, na którym wytwarza się produkt „Cochinilla”, obejmuje wszystkie siedem Wysp Kanaryjskich.

Na Teneryfie, Gran Canarii, La Gomerze, La Palmie i Hierro koszenilę produkuje się na wybrzeżu oraz na terenach położonych na średniej wysokości nad poziomem morza, nieprzekraczającej 1 200 metrów. Na Fuerteventurze i Lanzarote produkt wytwarza się na wszystkich terenach rolniczych położonych na wysokości do 600 metrów nad poziomem morza.

5. Związek z obszarem geograficznym

Związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy jakością i cechami charakterystycznymi produktu a środowiskiem geograficznym jest następujące:

- Położenie geograficzne Wysp Kanaryjskich:

Wyspy Kanaryjskie leżą pomiędzy 27° 37' a 29° 25' szerokości geograficznej północnej oraz 13° 20' a 18° 10' długości geograficznej zachodniej. Położenie to decyduje o optymalnych warunkach do produkcji koszenili na archipelagu.

- Wyspy Kanaryjskie znajdują się w strefie występowania pasatów, czyli wiatrów wywołanych przez system wyżowy nad Azorami, który prowadzi do inwersji termicznej powodującej znaczne zachmurzenie i efekt cieplarniany. Wspomniane wilgotne wiatry sprzyjają odpowiedniemu nawilżeniu roślin, na których żerują czerwce – nie wywołują nadmiaru wilgotności, a przy tym umożliwiają odpowiedni rozwój zarówno rośliny, jak i owadów.
- Chmury powodujące efekt cieplarniany wzmacniają stabilny charakter zimnego prądu kanaryjskiego, który łagodzi klimat archipelagu.
- Wahania temperatury pomiędzy najcieplejszym a najzimniejszym miesiącem roku (17 °C–25 °C) nie przekraczają dziesięciu stopni Celsjusza – z wyjątkiem szczytów górskich. Opisany tu efekt stabilizacji termicznej sprzyja rozwojowi owadów o jednolitych właściwościach fizykochemicznych i organoleptycznych opisanych w pkt 3.2 niniejszego dokumentu.
- Położenie Wysp Kanaryjskich w strefie klimatu subtropikalnego, ze średnim rocznym nasłonecznieniem rzędu 3 000 godzin, gwarantuje naturalny przebieg procesu suszenia przy wykorzystaniu wyłącznie światła słonecznego i bez użycia żadnych środków chemicznych.
- Wulkaniczne gleby charakterystyczne na Wysp Kanaryjskich są ubogie w materię organiczną i bogate w minerały typu bazaltowego. Mają one bardzo szczególne właściwości fizyczne i chemiczne ze względu na zawartość składników amorficznych i słabo wykryszalowanych, tj. krzemiany glinu oraz wodorotlenki żelaza i glinu. Składniki te, określane mianem andyjskich, czynią glebę porowatą i niezbyt zbitą. Ma ona dzięki nim dużą zdolność zatrzymywania wody i tworzenia stabilnych mikroagregatów. Rośliny, na których żerują czerwce, rosną na opisanych powyżej glebach i charakteryzują się niską zawartością wody i niewysokimi wymaganiami, jeżeli chodzi o składniki odżywcze. Sprawia to, że pasożytujące na nich owady mają niską wilgotność (poniżej 13 %), a co za tym idzie wysokie stężenie kwasu karminowego (równe lub wyższe niż 19 % w suchej masie).

Swoje właściwości produkt „Cochinilla de Canarias” zawdzięcza także czynnikom antropogenicznym.

- W odróżnieniu od koszenili pozyskiwanej na innych obszarach, na Wyspach Kanaryjskich uprawia się jedynie jeden rodzaj roślin-gospodarzy, tj. opuncję figową (*Opuntia ficus indica*) oraz jeden rodzaj owada z gatunku *Dactylopius coccus*. Zarówno rośliny-gospodarze, jak i owady są doskonale przystosowane do środowiska geograficznego.
- Wszystkie etapy produkcji, od sadzenia opuncji przez chów pasożytów po ich zbiór i suszenie, przeprowadzane są ręcznie i w sposób tradycyjny. W pracach tych wykorzystywane są techniki i wiedza praktyczna przekazywane z pokolenia na pokolenie. Doprowadziło to nawet do wykształcenia się specjalnego słownictwa związanego z tym rzemiosłem, a więc do powstania terminów takich jak np. „rengues” (woreczki używane do zasiedlenia opuncji owadami), „cuchara” (narzędzie do zbierania owadów z rośliny), „milana” (tacka wykorzystywana przy zbieraniu owadów), „grano” (pojedyncze owady zbierane z rośliny) itd.

Wszystko to świadczy o tym, że w wyniku działania czynników naturalnych w połączeniu z historycznymi wytworzył się silny związek produktu „Cochinilla de Canarias” z obszarem geograficznym, na którym powstaje, a także z tradycją i zwyczajami jej wytwórców. Produkt ten odznacza się w związku z tym bardzo szczególnymi właściwościami.

Odesłanie do publikacji specyfikacji produktu

(art. 6 ust. 1 akapit drugi niniejszego rozporządzenia)

http://www.gobiernodecanarias.org/agricultura/icca/Doc/Productos_calidad/PLIEGO_DE_CONDICIONES_DOP_COCHINILLA_DE_CANARIAS.pdf

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL